رۆمان

Muhammad T Hamad

Air (1940)

شينگليزي _ كوردى

الوسيائي الثرائسي مؤدكست ووركيبرالي والارزان عوسمان

2008

رۆمان

باخچه نعینیه که

the Secret Garden

ئىنىگلىزى كوردى

نوسینی: فرانسس هۆدگست ودرگیرانی: بهرزان عوسمان

لهبلاوكراوهكانى بلاوكهى كامهران

ييناسى كتيب

ناوى كتيب: باخچه نهينيهكه

بابهت: رۆه٬٠٠٥ ئىنگلىزى_ كوردى

نوسيني: فرانسس هۆدگست

وەرگيرانى: بەرزان عوسمان

نۆبەتى چاپ: چاپى يەكەم 2008

شوینی چاپ چاپهمهنی چوارچرا

تيراژ: 1000 دانه

ژمارهی سیاردن (654) سائی (2007)

باخچه نهینیهکه

the Secret Garden

ئینگلیزی کوردی

ييثهكي

فرانسیس هؤدگس بیرنیت له سائی 1849 له مانچستهری نینگلتهرا له دایك بوود.

فرانسیس هوجس بیرنیت زیاتر له چل کتیبی نووسی . بهناوبانگ ترین کتیبی مورسی ، بهناوبانگ ترین کتیبی مورسی ، باخچه نهینیه که) له سائی 1911 . نزیکی سهدهیهك دواتر منالان له ههموو لایهکهوه دهیان خوویندهوه و چیژیان لهم چیروکی کورو کچیکی دنتهنگ و باخچه نهینیهیه نهفسوناویهکه ومرگرت

فرانسيس هؤجس بيرنيت له سائي 1924 كۈچى دوايى كرد .

Frances Hodgson Burnett was born in 1849 in Manchester, England. Her father died when she was four. In 1865, when Frances was sixteen, the Hodgson family moved to America. The family was poor, so Frances wrote stories for newspapers and magazines. In 1873 she married Dr Swan Burnett. She wrote one very famous book, Little Lord Fauntleroy, in 1886.

Frances Hodgson Burnett wrote more than forty books. She wrote her most famous book, *The Secret Garden*, in 1911. Nearly 100 years later, children everywhere read and enjoy this story of an unhappy boy and girl and a magical 'secret' garden. Frances Hodgson Burnett died in 1924.

1 (ههموويان له كوين ؟)

ماری لینوکس روخساریکی زمعیفی بچکولانهی ههبوو ، ههمیشه مرو موج دیار بوو کهس خوشی نهدمویست و زور جار نهخوش بوو . دایك و باوکی نینگلیز بوون ، بهلام له هندستان دهژیان لینوکسی باوکی لهوی کاری دهکرد ، خاتوو لیوکسی ژنی خانمیکی گهلی جوان بوو . هاووری ی زوری ههبوو ، بهلام حهزی له منال نهدمکرد . کاتیک که ماری لهدایك بوو بایه خی پی نهدمدا .ساواکهی دا به خزمهتکاریکی هندی پی ی ووت :

نهم مناله بگ نهوی چاوم پینی بکهوویت یان گویم لهدهنگی بیت ساوا بچکولهکه بوو به کچیکی ناشرینی زه عیف ههرکاتی نارهزووی شتیکی بکردایه خزمه تکارهکان بویان ناماده دهکرد و ههرگیز نهیان دهووت ((نه خیر)) چونکه نهیان دهوویست بگری و دایکی گویی ی لی بیت تووره دهبوو پی ی له تهمهنی شهش سالی دا کچیکی روّح سوك و جوانکیله نهبوو بویه هیچ کهس نهوی خوش نهدهویست خوشی کهسی خوش نهدهویست خوشی

له بهیانی یهکی حهرمدا که تهمهنی ماری نو سال بوو ، بهیانیهکیان زور گهرمابوو خزمه تکاریکی تازه له خهوو به ناگای هینا . ماری هاواری کرد :

ئەي خزمەتكارەكەي خۇم ئە كون يە؟

ژنهکه وادیاربوو ترس لنی نیشتبوو. پی ی گووت: -

ناتوانيت بيت بولات .

ژوورهکهی مار: بنهیشت زور سهیر بوو نهو بهیانیه کهس نههاته لای نهیدهزانی بوچی ۱ بهلام نهوانهی مالهکه گهلیک نهخوش بوون

نهو روزه خزمهنگارهکهی کوچی دوایی کرد. بو روزی دوایی سی خزمهنگاری دی مردن ماری نه ژوورهکهیدا مایهوههموویان نهبیریان کردبوو . ههندی جار دهگریا و ههندی جاریش دهنووست . چوو بو ژووری نان خواردنهکه و ههندیک خواردهمهنی خوارد . دواتر چاوی بهکهمیک خواردنهوه کهوت و خواردی یهوه . خهوی نیکهوت بویه دووباره رووی کرده ژوورهکهی خوی و بوماوهیهکی زور نووست . کاتیک که نه خهوبهناگاهات خانووهکه کش و مات بوو . بری کردهوه

_ بۆچى كەس نايەت چاوى يېم بكەوى؟

Chapter 1 'Where is Everybody?'

Mary Lennox had a thin little face and always looked cross. Nobody liked her and she was often ill. Mary's parents were English, but they lived in India. Mr Lennox worked there. Mrs Lennox was very beautiful and had many friends. But she did not like children. So when she had a baby, Mary, she was not interested in her. Mr Lennox had a lot of work and was not at home very often. Mrs Lennox gave the baby to an Indian servant.

'You take the child,' she said to the servant. 'I don't want to see it or hear it.'

The thin, ugly baby grew into a thin, ugly little girl. When the little girl wanted something, the servants gave it to her. They never said 'no' because they didn't want her to cry. When she cried, Mrs Lennox was angry.

So, at the age of six, Mary was not a nice child. Nobody loved Mary and Mary loved nobody.

One hot morning, when Mary was nine years old, a new servant woke her. 'Where's my servant?' Mary shouted.

The woman looked afraid. 'She can't come,' she said.

She left the room, and nobody came into Mary's room all morning. It was very strange.

Mary did not know it, but people in the house were very ill. That day, her servant died, and three more servants died the next day. Mary stayed in her room and everybody forgot about her. Sometimes she cried, and sometimes she slept. She went into the dining-room and ate some food. Then she found some wine and drank it. It made her sleepy.

She went to her room again and slept for a long time. When she woke, the house was very quiet. 'Why doesn't anybody come and see me?' thought Mary.

بهلام کهس نههات بوّلای . پاشان لهدمرموه گونِی له دهنگه دهنگ بوو پیاونِك گووتی : زوّر مایهی نیگهرانی یه ، نهو خانمه جوانه! نهومنالهش!

پیاویْک و ژنیْک هاتنه ژوورهکهی ماری یهوه . لهنزیکی پهنچهرهکهوه بوو دنتهنگ و ناشرین دیاربوو .

پیاومکه گوتی

منائيك ليره په ١ كي په؟

كچە بچكۈلەكە بەتوورەپى ووتى :

_ من مارى لينوكسم . نوستبووم . هدستام له خدو . ندوانى تر له كويْت ؟ خزمدتكارهكهم له كؤى به ؟

پیاومکه دنتهنگی کچهکهی بینی ووتی :

_کچه بچکونهکه دووروژ نهمهویهر دایك و باوکت مردن و خزمهتکارمکان نیّره یان به جیّهیشت.

ماری له دنی خویدا گووتی ،

_ همموویان لهیادیان کردم . همموویان

2 (ماری دهچیت بو نینگلته را)

بوماوهیه کی کوورت نه گهل هاوردِیکانی دایك و باوکی مایهوه . کراوهوّرد و ژنه که یی و . مناله کانی ماریان خوش نهوویست . کوره گهوره کهیان بهماری ووت :

_تو دەچىت بو ئىنگلتەرا . دايك و باوكم پيان ووتم كە تو لەگەن مامتدا دەژىت . ئە خانوويەكدا دەژى ئە دەشتىكدا . يياويكى يشت كۈمە .

ماری ههستی به دنته نگی کرد که گویی ی لهم قسانه بوو . نهو نیواره یه ژنه کهی به ریز کراوفورد یی ی وه ت :

_ فازيزم تۆدەچىد بۇ ئىنگلتەرا . ئەگەل مامت دەۋىت بەرپىز (فارچىبائد كراڤىت) ئە يۆرك شېر .

ماری لیٰ ی پرسی :

_ يۆرك شير ئەكونيە ؟

_ له باكوورى ووژهه لاتى ئينگلتهرا.

چووه تهنیشت ماری یهوه و دهستی خسته سهر شانی ، بهلأم ماری خوّی نی دوورخستهوه .

چەند شتىكى يىسە .

ماری لهگهل خیزانیکی ئینگلیز چوو بو ئنگلته راله لهندهن یهکیك له خرمه تکارهکانی به ریز کرافیت چاوی یی ی کهوت ناوی خاتوو (میدلوك) بوو . ژنیکی قه له و سووره بوو . But nobody came. Then she heard voices outside. 'It's very sad,' a man said. 'That pretty woman! And the child too!

A man and a woman came into Mary's room. She was near the window and she looked sad and ugly.

'There's a child here! Who is she?' cried the man.

'I'm Mary Lennox,' the little girl said angrily. 'I was asleep and I woke up. Where is everybody? Where's my servant?'

The man looked at her sadly. 'Little girl,' he said, 'your parents died two days ago. And the servants ran away.'

'Everybody forgot me,' thought Mary. 'Everybody.'

Chapter 2 Mary Goes to England

For a short time, Mary stayed with friends of her parents, Mr and Mrs Crawford. Their children did not like her.

'You're going to go to England,' the oldest boy said to Mary.
'My parents told me. You're going to live with your uncle. He lives in a house in the country. He's a hunchback.'

Mary felt afraid when she heard this. That evening, Mrs Crawford talked to her. 'You're going to go to England, my dear,' she said. 'You're going to live with your uncle, Mr Archibald Craven, in Yorkshire.'

'Where's Yorkshire?' asked Mary.

'In the north-east of England,' answered Mrs Crawford.

She went to Mary and put her arms round her. But the child pulled away from her. 'She's an ugly little thing,' Mrs Crawford thought.

•

Mary went to England with an English family. In London, one of Mr Craven's servants met her. The servant's name was Mrs Medlock. She was a fat woman with a red face and small

'It's 600 years old and it's in the middle of the country.'

بهناو شاروچکهیهکی بچووکدا بهرمو دمشتهکه روشتن . شهو بوو ماری نهیتوانی شت زور ببینی خاتوو میدنوك یی ی ووت ؛

_ نیّستا بهزهلکاویکدا ده پهرینهوه . ماری لیّ ی پرسی : _ زهلکاو چی یه ؟ _ پاش خولهکیکی تر دهگهینه سهری . نهو کات دهیبینی .

_ پس دکان بهسهر زهلکاوهکهدا پهرینهوه داروو دره ختی نی نهبوو . زور تاریك بوو نهسپهکان بهسهر زهلکاوهکهدا پهرینهوه داروو دره ختی نی نهبوو . زور تاریك بوو میدلوك ووتی : _هیچ شتیك نه زهلکاوهکهدا نارویت . تهنها گیاو گول نهبیت . پاشان چهند کاتیکی تر نهبهردهمی خانوویه کی گهورهدا و مستان . چوونه ژوورموه بو ناو ژووریکی گهوره و تاریك چهند وینه یه دیوارهکاندا هه نواسرابوو . ماری نه پانتوکه یدا زور بچووك دیار بوو . پیاویکی پیری زهعیف هاته ژوورموه قسهی بو کردن خزمه تکاری بهریر درافیت ووتی :

_ بەرنىز كرافىت ئايەونىت چاوى پى بكەونىت . بريارە بەيانى بچنىت بۇ ئەندەن . خاتوو مىدئۆك ووتى ؛

_زور چاكه بەرئىز بىتەر .... وەرە ئەگەئمدا مارى .

ماری برد بو ژووری نووستنهکهی خوی . له ژوورهکهیدا ناگری تیابوو، ههرومها نانی نیّوارهش له سهر ۱۰ زمکه نامادهکرابوو . خاتوو میدلوّك پیّ ی ووت ۱

_ فهرموو ..نهم ژوورمو نهومی دیکهش هی تؤیه . پیویسته لیره دا بمینیتهوه . له بیرت نهچینت . پاشان بهجیهیشت . کچه بچکولهکه دانیشت دهستی کرد به نان خواردن . ههستی به دنتهنگی کرد و زور نیگهران بوو

3 (مارسا)

کاتیک که بهیان اوی نه خهو ههستا خزمه تکاریک نه ژووره که دا بوو منانه که هستاو نه پهنچه ره که وه منانه که هستاو نه پهنچه ره که وه سهیری دمرمومی کرد زور سهیر بوو داری نی نهبوو ته نها گیایه کی شین و سوور نهبی نه خزمه تکاره که ی پرسی ا

- _ ئەوە چى يە ؟ كچەكەش وەلأمى دايەوە؟
- _ ئەوە زەلكاوە كەپە . حەزت لىپيەتى ؟ مارى ووتى :
- _ نه خير ، رقم لي يهتى ؟ كچه خزمه تكارهكه وه لأمى دايهوه :
- _ نهوه لهبهر نهوهیه کهنازانیت چی یه . من حهزم لی یهتی لهبههارو هاویندا به هموولایهکدا گول سهردمر دهکهن زور جوانه . ماری لی پرسی:
  - _ناوت چي په ؟

- 'We're going to drive across the moor,' said Mrs Medlock.
- 'What's a "moor"?' asked Mary.
- 'We'll be on the moor in a minute, and then you'll see.'

The horses started to climb higher. Now there were no trees and it was very dark. 'Nothing grows on the moor, only grass and flowers,' said Mrs Medlock.

After some time, they stopped in front of a very large house. They went inside into a big, dark room with pictures of people on the walls. Mary looked very small in her black coat. A thin, old man came and spoke to them. He was Mr Craven's servant.

'Mr Craven doesn't want to see her,' he said. 'He's going to London in the morning.'

'All right, Mr Pitcher,' Mrs Medlock said. 'Come with me, child.'
She took Mary to her bedroom. There was a fire in the room
and dinner on the table.

'Here you are,' Mrs Medlock said. 'This room and the next room are yours. You have to stay in them. Don't forget that!'

Then she left. The little girl sat down and ate. She felt unhappy and very afraid.

Chapter 3 Martha

When Mary woke the next morning, there was a servant in the room. The child sat up and looked out of the window. It was very strange. There were no trees, only red blue grass.

- 'What's that?' she asked the servant.
- 'That's the moor,' answered the girl. 'Do you like it?'
- 'No,' said Mary. 'I hate it.'
- 'That's because you don't know it,' the servant girl answered.
  'I love it. In the spring and summer there are flowers everywhere. It's very beautiful.'
  - 'What's your name?' asked Mary.

```
کچهکه ووتی:
```

- _ مارسا ساومربی . ماری یی ووت :
  - _ زۆر زۆر سەيرىت .

مارسا زور جیاواز بوو نه خزمه تکاره کانی هندستان . خزمه تکاره هندیه کان زور قسه یان نهده کرد . مارسا ییده که نی دهم و چاوی خربوو . دنسوز دیاربوو .

ماری لی بیرسی : _ تؤ دهبیت به خزمه تکاری من ؟

- هەندىك جار يارمەتىت ئەدەم .
- _ كى جلهكانم بو لهبهردمكات ؟ مارسا چاوى زمق بوو لى ى پرسى :
  - _ ناتوانیت جله کانت له به ربکه یت ؟
- _نه خير . خزمهسر منديه كهم ههميشه جله كانى بوله بهر دمكردم
- _ پیویسته فیربیت . ماری دمست به جی هه ستی به توورمیی و دنته نگی کرد . دمستی کرد . به گریان .
  - _ مەگرى . تكات ئى ئەكەم مەگرى . دەنگى زۆر ئەرم بوو . مارى ئەگريان كەوت . مارسا ووتى ؛ جلەكانت بۆ ئەھىنم و يارمەتىت ئەدەم بۆ ئەبەركردنيان .
    - چووه لای دولابه 👚 ه و ههندیک جلی دمرهینیا . جلیکی سپی و پائتویهکی سپی بوو .
      - _ئەمانە ھى من نين . ھى من رەشن
      - _ بەرىز كراڤىت ئايەويت تۆ جلى رەش لەبەر بكەيت.
    - يارمەتى دا بۆ لەبەركردنى جلەكانى ، منائەكە دەست و قاچى لە جلەكەدا دەرھنناو وەستا . مارسا لى يۆسى :
      - _ ناتوانیت ینا ۱۰ انت له یی بکهیت ؟
- _ نه خیر خزمه ـ ـ رهکه م بوی له پی ده کردم . مارسا پی که نیو دهستی کرد به باسکردنی خیز انه کمی و ده باسکردنی خیز انه که ی ده کرد به باسکردنی خیز انه که ی از در دهست ناکه ویت . همندی جار خواردنی زورمان له ماله وه نی یه ، به لام مناله کان حه زبه یاری کردن ده که ن له زولکاوه که دانی به ده نی که نه وان گیاکه ده خون ۱ دیکونی برام ته مه نی دوانزه ساله . نه ویکی بچووکی دوزیوه ته وه .
  - له كوى دوزيويه تهوه . مارسا وهلامي دايهوه :
  - _ له زەلكاومكەدا دۆزيەوە كە بەچكەبوو . ئىستا ھاورىن . بۇ ھەموو شووينىك دواى دەكەويت ، دىكۈن كورىكى دىسۆزە و گياندارەكان خۈشيان دەويت. مارى بىرى كردموه .

'Martha Sowerby,' said the girl.

'You're a strange servant,' Mary said. Martha was very different from the servants in India. Indian servants did not speak much.

Martha laughed. She had a round face and she looked kind.

'Are you going to be my servant?' Mary asked.

'I'll help you sometimes,' said Martha.

'Who's going to dress me?' asked Mary.

Martha opened her eyes very wide. 'Can't you put your clothes on?' she asked.

'No,' said Mary crossly. 'My Indian servant always dressed me.' 'You'll have to learn,' said Martha.

Mary suddenly felt very angry and unhappy. She started to cry.

'Don't cry!' Martha said. 'Please don't cry.' Her voice was kind and Mary stopped crying.

'I'll bring you your clothes and help you with them,' Martha said. She went to a cupboard and took some clothes out. There was a white dress and a white coat.

'These aren't mine,' Mary said. 'Mine are all black.'

'Mr Craven doesn't want you to wear black clothes,' said Martha. She helped Mary with her clothes. The child put out her hands and feet and did not move.

'Can't you put on your shoes?' asked Martha.

'No, my servant did that,' said Mary.

Martha laughed and began to talk about her family. There are twelve of us,' she said. 'And my father doesn't make much money. Sometimes there isn't much food in the house. But the children love playing on the moor. My mother says that they eat the grass! My brother Dickon, he's twelve years old, and he's got a young horse!'

'Where did he get it?' Mary asked.

'He found it on the moor when it was a baby,' answered Martha.' They're friends now. It follows him everywhere. Dickon's a kind boy and animals like him.'

_ من ههمیشه ناژدنیکم دمویست .

ههستی به نارامی دمکرد سهباردت به دیکون . ندمه زور سه پیوم ، ماری ههرگیز نهگهل خهلکی تردا وانهبوو . مارسا ینی وت ؛ ویره نانی بهیانیت بخو .

خواردنیکی گەوردی بەیانی ئەسەر میزەكە بور گە ژوورەئەی ئەردیویدا . بەلام ھەرگیز ماری زوری ئەدەخواردو ئیستا ئايەویت خواردن بخوات ورتى :

_ نامهوويت هيج خواردنيك بخوم.

- به لأم زور باشه . خوشك و براكانم ههميشه برسيانه .

_ من ههرگیز برسیم نی یه .

به لام چایه ك و توزیك یه نیر و سهموونی خوارد مارسا یی ی ووت :

ئيستا بچۆرە دەرەوە يارى بكە ئە باخچەكاندا . رەنگە پيويستت بەخواردنەكەت بيت كە ھاتيتەوە بۇمائەود .

ماری چوو بولای په نجه ردکه وه و سهیری دورمودی کرد . زستان بوو ، سه پِماو سوئه بوو . ووتی

_ سارديشه .

_ بەنيازىت يى 🖰 يت ئە ژوورموه؟.

ماري چاوي بهناو ژوورهكه دا گيراو . هيچ شتيكي لي نهبوو بو منالان . ووتي :

_ زور چاكه ، ئەچمە دەرەوە ، بەلأم كى لە گەلىم دىت ؟

نهمه ماری خوش ۱۰۰۰ کرد.

-نهچمه دەرەوە سەيرى بالندەكان دەكەم . جياواز دەبن لە بالندەكانى ھندستان . مارسا بردى بۆ قاتى خوارەو - يى ووت :

_ له و دورگایه وه برو و پاشان باخچه کان دبینیت ، به لام ناتوانیت بچیته نارایه کیک له باخچه کانه وه به برن کانه و کانه ناتوانیت بچیته نارایه کیک که باخچه کانه وه ، به برن کانه و کانه ناتوانیت بچیته ناوی.

_ بؤچى نا؟ مارسا وەلأمى دايەوە:

_ کاتیک که خیزانهکهی مرد ، دایخست . زور کتوپر مرد . نهوه باخچهی نهو بوو . نهویش کلیلهکهی فریداوه . نو ۱ خاتوو میدلوک بانگم ددکات . ییویسته بروم ۱ 'I always wanted an animal,' Mary thought. She began to feel interested in Dickon. This was very strange. Mary was never interested in other people.

'Come and have your breakfast,' said Martha. There was a big breakfast on the table in the next room. But Mary never ate much and she did not want to eat now.

'I don't want any food,' she said.

'But it's very good!' said Martha. 'My brothers and sisters are always hungry.'

'I'm never hungry,' said Mary. But she drank some tea and ate a little bread and butter.

'Now go outside and play in the garden,' said Martha.' Perhaps you'll want your food when you come in.'

Mary went to the window and looked out. It was winter. Everything looked cold and grey. 'It's too cold,' she said.

'What are you going to do inside?' asked Martha.

Mary looked round the room. There was nothing there for children.

'All right, I'll go outside,' she said. 'But who'll come with me?'

'Nobody,' said Martha. 'You'll be all right. Dickon goes out on the moor and plays for hours. Nobody goes with him. The birds come and eat bread from his hand.'

This interested Mary. 'I'll go outside and look at the birds,' she thought. 'They'll be different from the birds in India.'

Martha took her downstairs. 'Go through that door and you'll find the gardens,' she said. 'But you can't go into one of the gardens. Mr Craven closed it ten years ago and nobody can go in there.'

'Why not?' asked Mary.

'He closed it when his wife died,' Martha answered.' She died very suddenly. It was her garden. He threw away the key to the door. Oh! Mrs Medlock's calling me. I have to go!'

4 (بين ونزمر ستاف و يوليوله كه)

ماری چووه دمرموه و بهرمو باخچه کان به رِیْکه وت . زور فراوان بوون چهند داروو روه کینکی تیدابوو . به لأم ومرز رستان بوو گوئی تیدا نهبوو. شوینه که زور جوان نهبوو. مناله که بیری له ووشه کانی مارسا ده کردموه :

_ بەرپىز كراڤىت ژنەكەى خۆش وويستووە ، كەواتە بۆچى كليلى باخچەى فريداوە ، بۆچى خەنك ناتوانىت بچىتە ناوى ؟ زۆر سەيرە ،(ئەوە باخچەيەكى نهينى يە) حەز ئەكەم ىيدۆزمەوە 1 .

ومستاو سهیری چوار دموری خوی کرد . لای راست دیواریکی بهرزی لی بوو . دمرگایهکی سهوری پینووه بوو . ماری پیدا چووه ژوورموه بو باخچهیهکی تر . نهم باخچهیه بهدیوار دمرموری گیرابوو . پیاویکی پیری لی بوو خاکهنازیکی بهدمستهوه بوو . ماری لیی پرسی : نهم شوینه کوی به ؟

_ئەمە باخچەي چىشتخانەيە ؟

باخهوانه که ومك هاورني رمفتارى نه دمكرد له گه ليا. مارى لنيرسى:

باخچهی چیشتخانه چییه؟

_ باخچه په که س زمو ميوهي تيدايه بو چيشتخانه .

_ نایا باخچهی چیشتخانهکان ههمیشه بهدمریاندا دیوار ههیه ؟

ىەڭى .

ماری چووه ناو زیاتر لهسی باخچهی چیشتخانهوه . جاریکی تر هاته دمرموه بولای باخچهگهورهکه و سهیری دمورو بهری کرد . لای چه پیشهوه دیواریکی تری لی بوو .

باخچەيەكى - ' تتخانەيەكى تر (

سهیری دمرگایه می کرد به لام چهند روومکیکی دریژ پیادا هاتبوونه خوارموه و نهیتوانی کهس ببینی . بیری کردموه :

_ زؤر سەيرە 1 دارەكان بەسەر ديوارەكانى تريشدايە . كەواتە باخچەيەكى لىٰ يە ، بەلأم دەرگاى پيوە نيە .

بالندهیهك له سهر دریّرْترین دار بوو دمستی كرد به خویّندن . ماری ومستاو گوی ی بوّ هدلخست . بالندهیه كی سوورو قاوهی جوان بوو . گوْرانی یه كهشی خوّش بوو .

نهوه بانگی من دمکات .

پاش كاتيكى كهم بالندمكه فرى . مارى به خهياليدا هات.

Chapter 4 Ben Weatherstaff and the Robin

Mary went outside and started walking through the gardens. They were very big and there were many trees and plants. But it was winter and there were no flowers. The place did not look very pretty.

The child thought about Martha's words. 'Mr Craven loved his wife,' she thought. 'So why did he throw away the key to his wife's garden? Why can't people go in there? It's very strange. It's a secret garden. I'd like to find it!'

She stopped and looked round. On the right, there was a high wall. There was a green door in the wall, and Mary walked through it, into another garden. This garden had walls all round it. There was an old man with a spade in his hands.

'What is this place?' Mary asked him.

'It's a kitchen garden,' the gardener answered. He did not look very friendly.

'What's a kitchen garden?' asked Mary.

'A garden with fruit and vegetables for the kitchen,' he answered crossly.

'Do kitchen gardens always have walls round them?' asked Mary. 'Yes,' said the old man.

Mary walked through three more kitchen gardens. She came out into the big gardens again and looked round. There was another wall on the left. 'Another kitchen garden!' she thought, and she looked for a door. But long plants grew down the wall and she could not see one.

'That's strange!' she thought. 'There are trees on the other side of the wall. So there's a garden there, but no door into it.'

There was a bird in the tallest tree and he started to sing. Mary stopped and listened to him. He was a pretty little red and brown bird and his song was pretty too.

'He's calling to me,' Mary thought. After a short time, the bird

```
_ ييم وايه بالندهكه له سهر داريكي باخچه نهينيه كهبوو ، رمنگه لهوي بژي و دمربارمي
                                                           باخچەكەش بزانىت .
        گەرايەوە بۆ باخچەي چىشتخانەكەي يەكەم و يياوە يېرەكەي دۆزيەوە ، ووتى :
باخچهی چیشتخانهی لی په بهبی دمرگا . چهند داریک لهسهر لایهکی دیوارمدا کهبوون
         و بالنده یه کی سوورو قاوه یم به دی کردتیایدا. نه سهر داریک گورانی بو گوتم.
  پياوه پيرهکه يي کهني و لهناکاو بالنده سوورو قاوهپهکه هه نفريه ناو باخچهکهوه و
لهسهر زموی په کهلهنزیکی بیاوه پیرمکهوه نیشتهوه. بیاومکه پیکهنی و ووتی _ چونیت
هاوری بچکولانه کهم .. بالنده که سهری لار کردموه سه پری دهکردن ، زور جوان بوو . ماری
                                                  لی ی پرسی ، نهوه چی په ؟
_ نازانیت ؟ نهوه بوجوونه ، بولبووکان باشترین هاورین نه جیهان دا . دورانیت که نیمه
   باسی نهو دمکهین . سهیری بکهن . پیاوه پیرهکه جاریکی تر پیکهنیهوه . ماری نی ی
                                                       خيرانهكهي لهكوي به ؟
                                                               _ خيزاني ني په
                                                    ماریش به همنی دا ووتی :
                                                        منیش خیزانم نی یه
                         يياوه ييرهكه بو ماوهى خولهكيك تي ى راماو لي ي يرسى :
                               _تو نهو کچه بچووکوی که نه هندستانه وه هاتوویت؟
                                                                      بەئى.
                                    باسی توپیان ۱۰ تووم ماری لی ی پرسی ۱
                                                                _ ناوت چې په 🖰
          _ يين ويزمر ستاف . خيزانم ني يه . بالندمكه تاكه هاوريمه . ماري ووتي .
      _ من هيچ هاوريهكم ني يه . خه لك منيان خوش ناوي، منيش نهوانم خوش ناوي.
                    من و تو له یهك دهچین . نیمه زور جوان نین ماری بیری كردموه :
                                    _ من بهراستی ومك نهم بیباوه بیره بی هاوریم؟
```

نه و خهیالهی پی خوش نه بوو بولبووله که فری یه سهر داریك و دمستی کری به گورانی

وتن. ماری لیٰ ی پرسی ؛ دوچی واددکات؟ flow away. 'I think the bird was on a tree in the secret garden,' she thought.' Perhaps he lives there and knows all about it.'

She walked back into the first kitchen garden and found the old man.

'There's one kitchen garden with no door into it,' Mary said.
'There are trees on the other side of the wall and I saw a little red and brown bird in a tree there. He sang to me.'

The old man laughed and looked friendlier. Suddenly, the little red and brown bird flew into the garden. He came and stood on the ground near the old man.

- 'Hello, my little friend,' laughed the man. The bird put his head on one side and looked at them. He was very pretty.
  - 'What is he?' Mary asked.
- 'Don't you know? He's a robin. Robins are the friendliest birds in the world. He knows that we're talking about him. Look at him.' The old man laughed again.
  - 'Where's his family?' Mary asked.
  - 'He hasn't got a family,' the man answered.
  - 'I haven't got a family,' Mary said quietly.

The old gardener looked at her for a minute. 'Are you the little girl from India?' he asked.

- 'Yes,' Mary answered.
- 'They told me about you,' he said.
- 'What's your name?' asked Mary.
- 'Ben Weatherstaff,' the old man answered. 'I haven't got a family. The robin's my only friend.'
- 'I haven't got any friends,' said Mary. 'People don't like me and I don't like them.'
- 'We're the same, you and I,' said Ben Weatherstaff. 'We aren't very nice.'
- 'Am I really as unfriendly as this old man?' thought Mary. She didn't like the idea. The robin flew to a tree and began to sing. 'Why's he doing that?' Mary asked.

_ دەيەوونت بېنت بە ھاورنت

ماری چووه تهنیشت دارهکهوه و سهری ههنبری و نی پرسی:

_ تو بهراستی دهتهوویت ببیت به هاوری ی من.

يبن هاوري بوكرد،

_ زور به نه رمهی نهومت گووت ۱ رِهنگه تومنانیک بیت نهک ژنیکی پیری نابووت . دیکونیش بو بالندمکان دمدوویت .

تۆ دىكۈن دەناسىت ؟

_ ههموو كهسيك دەيناسى .نهو بو ههموو شوينيك دەچيت .

ماری ووپیستی پرستاری زیاتر بکات دەربارەی دیکون ، بەلام لەناکاو بولبوولەکە ھەئفری ئەسەر دارمکە بو سەر دیوارمکە ، ماری ھاواری کرد

_ نۆو . ھەندەفرى بۇناو باخچە بىدەرگاكە:

لەوى دەڑى لەسەر دارگولە باخىك .

_ داری گولهباخ ? نایا داری گولباخی تیدایه ؟

پین ومزیر ستاف رووی لی کرد و پی ی ووت :

نهوه دهسال له ربهربوو.

_ حەز دەكەم چاوم پېيان بكەوويت. دەرگاكە ئەكوىٰ يە ؟ ئەزانىم دەرگايەكى ئىٰ يە . بىن ويزەستاف توورە بوو ؛

_ دەسالْ ئەمەبەر دەرگاى ھەبوو ، بەلام ئۆستا ئى ئىنە . دەي ئۆستا برۆ . پۆوويستە كارە كەم يكەم .

پين روشت نی و کهوتهوه .

_ 5 _ (كەسىك دەگرى)

بوماوهی یه کهمین هه فته کان له ماله نوی کهی ماری ههموو روزهکان له یکدی ده چوون هموو و بوزه کان به یکدی ده چوون هموو و به یانیه بوده هینا مناله که که که خانووه که دا مایه وه بی زاربوو بویه چووه ده رموه و روزانه له باخچه کاندا یاری ده کرد نهید مزانی ، به لأم نهمه باشترین شت بوو بو نه و به هیز تر ده بوو به یانیه کیان ههستی به برسیه تی کرد و همهوونانه کهی کهی خوارد . به مارسای ووت :

نانى بەيانى ئەمرۇ خۇشە .

برسیته ، نهبهر نهوهی نهدمرموه یاری دمکهیت .

'He wants to be your friend, the old man answered.

Mary walked to the tree and looked up.

- 'Do you really want to be my friend?' she asked the robin.
- 'You said that very nicely!' cried Ben Weatherstaff. 'Perhaps you are a child and not a cross old woman. Dickon talks to the birds too.'
  - 'Do you know Dickon?' Mary asked.
  - 'Everybody knows him. Dickon goes everywhere.'

Mary wanted to ask more questions about Dickon. But suddenly the robin flew out of the tree and over the wall.

- 'Oh!' Mary cried. 'He's flying into the garden with no door!'
- 'He lives there,' said Ben. 'In a rose-tree.'
- 'Rose-trees!' said Mary. 'Are there rose-trees there?'

Ben Weatherstaff turned away from her. 'That was ten years ago,' he said.

'I'd like to see them,' said Mary. 'Where's the door? I know that there is a door.'

Ben Weatherstaff looked angry. 'There was a door ten years ago, but there isn't one now,' he said. 'Now go away. I have to work.' And he walked away.

Chapter 5 Somebody is Crying

For the first weeks in Mary's new home, every day was the same. Each morning, Martha made the fire and brought Mary her breakfast. The child got bored when she stayed in the house. So she went outside and played in the gardens every day. She did not know it, but this was the best thing for her. She began to look stronger.

One morning she felt hungry and ate all her breakfast.

- 'Breakfast is nice today,' she said to Martha.
- 'You're hungry because you play outside,' said Martha.

- _لەباخچەكاندا يارى ناكەم . تەنھا دارو روومكى لىٰ يە . ناتوانىم ياريان لەگەڭا بكەم _ ئەتوانىت سەيريان بكەين . خوشك و براكانىم سەيريان دەكەن .
  - ماری سه پری دارم روودك و هه رومها بالند مكانی كرد . هه میشه ده چوو بو لای دیواری باخچه نهینید که روودکه کان به سه رهه موء دیواری باخچه که دا روا بوه ن
  - ماری پیپیان دل خوش بوی. روژیکیان جاریکی تر چاوی به بولبونهکه کهوتهوه . نهسهر نهتکهی دیوارمکه بوو
    - _ ئۆو ، ئەۋە تۆيت _ ئەۋە تۆيت ؟ بولبوولەكە دەسىتى كرد بەگۆرانى گووتن .
      - _ ئەوە بۆمن دەدوى ، ئەئىت ،
      - _ بهیانیت باش ۱ ههموو شتیک جوان نی یه ؟ ماری هاواری بوکرد :
- _ خوشم نهوئیت. نهناکاو بولبوونهکه ههنفری و نهسهر داریکی تری دیواره که نیشتهوه.
- _ ئەو دارە ئەناو باخچە نەێنى يەكەدا بوو . ئۆو خەزئەكەم بەسەر دىوارەكەدا سەربكەوم و سەيرى باخچەكە بكەم . جارێكى تر بە ووريايەوە سەيرى دىوارەكەى كردەوە . بەلأم ئەيتوانى ئەھىج شوێنێك دەرگاكە بېنى .
  - نهو نیوارهیه له مارسای پرسی :
  - _ بوُچى بەرىز ك ' نبت رقى لە باخچەكەيە ؟
  - _ يين نه نيم ، به لأم لاى كهس باسى نه كهيت .
    - _ لای کهس باسی ناکهم .
- _ خاتوو گرازین نهو باخچهیهی خوش نهویست ، تهنها خوی و بهریزکرافیت دهچوونه ناوی نه باخچهکهدا داریکی گهورهی بهتهمهنی لی یه خاتوو کرافیت ژور جار نهسهری دادمنیشت و دهیه منندوه روژیکیان نهسهر دارهکه کهوته خوارموه و روژی دواتر مرد دوای نهوه بهریر حرافیت چاوی بهکهس نهکهوت بو چهند مانگیک . باخچهکهی داخست و کلیلهکهی فریداویه کای دمرگاکه . نیستا کهس ناتوانیت بچینته ناوی . نایهویت نیمه باسی بکهین
  - _ نهوه زور نیگهرانه . لهناکاو ههستایه سهر پی و گوی ی ههنخست . توانی گویی له دمنگی دمشهبایهك بیت لهدمرموه ، بهلام له خانوومکه دا دمنگیکی تر ههبوو . ماری لی بپرسی : _ نهوه کییه دمگری ؟
    - _ نا نەخىر . ئەوە رەشەباكەيە .
    - _ به لأم گوي بگره . منائيك له ناو خانووه كه دا دمگري .

'I don't play in the gardens,' said Mary. 'There are only trees and plants there. I can't play with them.'

'You can look at them,' said Martha.' My brothers and sisters look at things.'

So Mary looked at the trees and the plants and the birds. She often went to the wall of the secret garden. Plants grew all over the wall and she was interested in them. One day she saw the robin again. He was on top of the wall.

'Oh,' she cried,' is it you - is it you?'

The robin began to sing. Mary thought, 'He's talking to me. He's saying, "Good morning! Isn't everything nice?"

'I like you,' she cried. Suddenly, the robin flew away and sat in a tree on the other side of the wall.

'That tree's in the secret garden,' Mary thought. Oh, I'd like to fly over the wall and see the garden!' She looked carefully at the wall again. But she couldn't see a door anywhere.

That evening, she asked Martha, 'Why does Mr Craven hate the garden?'

'I'll tell you,' Martha said. 'But don't talk about it to anybody.'

'I won't,' said Mary.

'Mrs Craven loved that garden, and only she and Mr Craven went in there,' Martha said. 'There was a big, old tree in the garden. Mrs Craven often sat in it and read. One day she fell out of the tree. She died the next day. After that, Mr Craven didn't see anybody for months. He closed the garden and he threw away the key to the door. Now nobody can go in there. He doesn't want us to talk about it.'

'That's very sad,' said Mary.

Suddenly she sat up and listened. She could hear the sound of the wind outside, but there was another sound inside the house. 'Is somebody crying?' she asked Martha.

'No, no,' said Martha quickly. 'It's the wind.'

'But listen,' said Mary. 'It's inside the house. A child's crying.'

جاریکی تر گویی راگرت . دەنگەکە ئیستا تەواو بەرز بوو .

به لی من راست نه کهم . مناتیک دهگری .

دەرگای ژوورەكەی ماری كرابوو بوموه مارسا دەست بەجی بەرمو دەرگاكە رای كردو دا يخست دەنگەكە ئەما . مارسا ووتى :

_ ئەۋە رەشەبا كە بۇۋ .

به لأم ماری سه بری کردو سری کردموه :

نه خير. رەشەبا كەنە بوو . بەلام ئەوە كى يە ؟ كى يە دەگرى ؟

بهیانی دواتر ماری سهیری دمورو بهری کرد له یه نجه رمکه وه ووتی :

_ باران دەبارنِت . چى بكەم ناتوانىم بچمە دەرەوە .

مارسا پیٰ ی ووت:

_ بۆچى ناخوينىيتەوە ؟

_ ھیج کتیبیکم نی یہ .

_ له خانووهکه دا ژوورنِك هه په ژماره په كى زوّر كتيّنى لى په . سبه پنى ده تبه م بو نهوى . مارى وه لامى نه دايهوه . مارسا ژوورهکه ى به جيهيّشت . پاشان که ميّکى تر ماريش ژوورهکه ی به جى ششت . له دلى خوّيدا ووتى :

_ئیستا دەچم ئەو ژوورە دەدۈزمەوە . كە خاتوو میدلۇك دەئی سەد ژوورى تیدایە دەچم چاوم پییان بكەویت . بەناو ژمارەیەك ژوورى فراوان دا گەرا ، بەلام هیچ پەرتوكیكی تیا نەبینی . لەناكاو وەستا

_ جاریکی تر گویم نه دهنگهکهیه . کهسیک دهگری دهنگهکه نه ژوورموه دیّت . بهرمو ژوورهکه ۱۰۰۰ تا دهستی خسته سهر اسدهرگاکه و نهناکاو کرایهوه خاتوو میدنوک نهوی وهستا بوو سی ی تووره بوو .

_چى دەكەيت ليرە ؟

_ داوای لی بووردن دمکهم . به لأم کهسیّك دمگری .

_ كەس ناگرى بگەريوە بۆ ژوورەكەي خۆت .

منالهکهی برد بو ژوورموه یانی پیوهنا و کردیه ژوورموه یی ی ووت .

_ ئيْستا ئيْره بميْنەرەوە . بەنيازم مامۇستايەكت بۇ بدۇزمەوە . كاتم نى يە بۇتۇ . مارى ئەبەردەمى ئاگرەكەدا دانيشت . زۆر توورە بوو ، بەلأم نەگريا .

من ھەڭەنەبووم .

She listened again. The sound was quite loud now. 'Yes, I'm right,' said Mary, 'A child's crying.'

The door to her room was open. Martha ran to it and shut it. The sound stopped. It was the wind, Martha said.

But Mary looked at her and thought, 'No, it wasn't the wind. But who is it? Who's crying?'

•

The next morning, Mary looked out of the window. 'It's raining,' she said. 'What am I going to do? I can't go out.'

'Why don't you read?' said Martha.

'I haven't got any books,' Mary answered.

'There's one room in the house with a lot of books,' Martha said. 'I'll take you there tomorrow.'

Mary didn't answer. Martha left the room and, after a short time, Mary left her room too.

'I'm going to find that room now,' she thought.' Mrs Medlock says that there are 100 rooms. I want to see them!'

She walked through many large rooms, but she did not see any books. Suddenly she stopped. 'I can hear that sound again,' she thought. 'Somebody is crying. It's coming from that room there.'

She went to the door and put her hand on it. Suddenly, it opened and there stood Mrs Medlock. 'What are you doing here?' the servant said angrily.

'I'm sorry,' said Mary. 'But somebody's crying.'

'Nobody's crying,' said Mrs Medlock. 'Go back to your room!' She walked with Mary to her room and pushed the child inside. 'Now stay there,' she said. 'I'm going to find a teacher for you. I haven't got time for you.'

Mary sat down in front of the fire. She was very angry, but she didn't cry. 'I was right!' she thought.

6 (باخچه نهيني پهکه)

پاش دوو روز ناوههوا گورا . ماری نه خهو ههستاو چووه لای پهنچهرهکهوه هاواری بو مارسا کرد:

- _ سەيرى زەلكاوەكە بكە . ئاسمان شين بوو زەلكاوەكە زۇر جوان ديار بوو .
  - _ بەئى نزىكى بەھارە .
  - مارسا حهز نهكهم خانووه كهي نيوه ببينم .
  - _ به دایکم دهنیم حهز نهکات چاوی بیت بکهویت .
- _ دايكت ناناسم به لأم خوشم دمويت ، ههروهها ديكونيش ناناسم ، به لأم خوشم دمويت.
  - _ بۆزىك چاوت بەدىكۈن دەكەويت ، پيت وايە ئەويش تۆى خۈش بوويت ؟

مارى بەدەنگىكى ساردەوە ووتى:

- _ نا . خەنك منيان خۇش ناوونىت .
- _ ئەي مارىت خۇش دەوئىت ؟ مارى بۇ خولەكنىك بىرى كردەوە ياشان ووتى :
  - _ نا. وابزانم نهي .

نهو بهیانیه ماری ههستی بهدنتهنگی و بیزاری کرد . چووه دمرموه و ههستی کرد باشتره . چووه ناو باخچه _ پیشتخانهی پهکهم و بین ویزمر ستاف ی دوزی پهوه . بین ووتی :

- _ به هار بهریومیه . شتهکان گهشه دمکهن . دمبینی ۱
  - ىەلىٰ دەبىينم .

ماری سهیری دمورو بهری کرد و بولبوونه کهی بهدی کرد سهری لار کردموه و به لایه کی چاو سهیری کرد . ماری پرسی :

- _ تۆ يىت وايە بىر بكەويتەوە ؟
- بي گومان تۆي بىردەكەونىتەوە . دەيەونىت بتناسىت .
- _ نايا روومكى باخچهكه گهشه دەسەنن؟ بين بهمؤنهوه لى يرسى :
  - _ باخچەى چى ؟ مارى وەلأمى دايەوە .
  - نهو باخچهیهی که دار گونه باخی تیدایه.
- _ لهو بپرسه . نهو دمزانی. ماری مانشاوای له پیاوه پیرمکه کردو به هیواشی به نیوو باخچه کان روشت بهرمو دیواری باخچه نهینی یه که .
- _باخچه نهینی یه که و بولبووله کهم خوش دمویت. دیکون و دایکی ناناسم ، به لأم خوشم دمویت. دمویت . هه رومها مارسا کچیکی به سوزه.

Chapter 6 The Secret Garden

Two days later, the weather changed. Mary woke up and went to the window. 'Look at the moor!' she cried to Martha. The sky was blue, and the moor looked very beautiful.

- 'Yes, it's nearly spring,' said Martha.
- 'I'd like to see your house, Martha,' Mary said.
- 'I'll ask my mother,' said Martha. 'She'd like to meet you.'
- 'I don't know your mother, but I like her,' Mary said. 'And I don't know Dickon, but I like him too.'
- 'You'll meet Dickon one day. Do you think he'll like you?' Martha asked.
  - 'No,' said Mary in a cold, little voice. 'People never like me.'
  - 'And do you like Mary?' Martha asked.
  - Mary thought for a minute. 'No, I don't think I do,' she said.

That morning, Mary felt sad and cross. She went outside and began to feel better. She went into the first kitchen garden and found Ben Weatherstaff there. 'Spring's coming,' he said. 'Things are growing. You watch!'

'I will,' said Mary.

She looked round and saw the robin. He put his head on one side and looked up at her. 'Do you think he remembers me?' she asked.

- 'Of course he remembers you!' cried Ben Weatherstaff. 'He wants to know you.'
  - 'Are things growing in his garden?' Mary asked.
  - 'What garden?' Ben asked crossly.
  - 'The garden with the rose-trees,' Mary answered.
  - 'Ask him,' said Ben. 'He knows.'

Mary said goodbye to the old man and walked slowly through the gardens to the wall of the secret garden.

'I like the secret garden and the robin,' she thought. 'And I don't know Dickon or his mother, but I like them. And Martha is

من ههرگیز له هندستان خهانکم خوش نهویستووه ، ئیستا چوار کهسم خوش دمویت (بوماری بولبوولهکه کهسیك بوو) پاشان سهر سوورهینه ترین شت روویدا . نهوه به هوی بولبیولهکهوه بوو . چاوی گیرا بوئبوولهکه لهسهر زموی یهکهی تهنیشتیهوه بوو : _ تو دوام کهرتیت . لهسهر زموی دانیشت و دهستی بو راکیشا بوئبوولهکه ههلنهفری . _ دئم خوشه (لهناکاو شتیکی بهدی کرد لهسهر زموی یهکه لهنزیکی بولبوولهکهوه . نهوه کلیلیکی کون بوو

ردنگه نهوه کلیلی باخچه نهیّنی یهکهبیّت . کلیلهکهی برد ژوورهکهی خوّی بو کاتیّکی دریّژ تیّی راما . سبهی به یانی ماری کلیلهکهی هه نگرت و چوو بو لای دیواری باخچه نهیّنی یهکهوه بولبوولهکه لهسهر دیوارمکه بوو . ماری ییکهنی :

_ تۆ دوئنی کلیله خه پی پیشان دام ، رمنگه ئهمرۆ دمرگاکهم پینیشان بدمیت . پاشان شتیکی ئه فسوناوی رویدا . ئهو رۆژه رەشەبا یه کی به هیز ههئی کرد و لهناکاو گژوگیا کهی ژیر بولووله کهی به لایه کدا بزواند . ماری سه یری کرد _ دمرگایه ك به دیوارمکه وه بوو

_ دىرگاى باخچەنھىنى يەكە ١

_ سهید ترین شوینه لهجیهاندا ۱

چیمه نه که زدرد بوو . هه موو شته کان زهر دبوون بیری د مکر ددوء ،

_ هيج شتيك نيرمدا گهشه دمكات ؟ هه موو شته كان مر دوو دمرد مكه ون .

ماری به ناو باخچه که ناگه را چه ند رووه کیکی سه وزی بچووک نه سه ر زنوی یه که بوون به وی بیایی یه و ۱ شی ی دمروانی چیمه ن دموری دا بوو رووه که کان نه یانده توانی به باشی گه شه بکه ن ده ستی کرد به هه نکیشانی چیمه نی دموری گونه کان ووتی ۱

_ واجاكتره .

her. 'You followed me!' she cried. She sat on the ground and put her hand out. The robin did not run away. 'I'm happy!' Mary thought.

Suddenly, she saw something on the ground near the robin. It was an old key. 'Perhaps it's the key to the secret garden!' she thought. She took the key back to her room and looked at it for a long time.

The next morning, Mary took the key and went to the wall of the secret garden. The robin was on top of the wall.

She laughed. 'You showed me the key yesterday. Perhaps you'll show me the door today,' she said.

Then something magical happened. There was a strong wind that day, and suddenly it moved the plants under the robin to one side. Mary looked — and there in the wall was a door. 'The door to the secret garden!' she cried.

She felt very excited. She took the key from her coat and put it in the door. It was not easy, but slowly she turned the key. She pushed the door and it opened. She walked through and quickly shut the door behind her. She looked round excitedly. She was inside the secret garden!

It was very early spring, and there were no flowers. But there were rose-trees everywhere, and rose-plants climbed over the walls and the other trees in the garden. 'It's the strangest, place in the world!' Mary thought.

The grass was brown, everything was brown. 'Is anything growing here? Everything looks very dead,' she thought.

Mary walked round the garden. There were little green plants in the ground. She looked at them carefully. There was grass round them and the plants couldn't grow very well. She started to pull up the grass round the plants. 'That's better,' she said.

34 باخچه نهينيهکه

ئه و به یانیه به سهر قانیه وه کاری کرد . له نیومرودا گهرایه وه بو خانوومکه .

_ نهم پاش نیومروّیه دمگهریمهوه . ماری نیومروّ ژممه خواردنیکی زوّری خوارد دلخوش دیار بوو . مارسا نهمهی بینی و ییکهنی . یاش نانی نیومروّ ماری ووتی :

_ مارسا پيويستم به خاكه نازيكه .

_ بۆچى ؟

_ حهز دمکهم باخچهیه کی بچووك درووست بکهم . تؤووی گونم دموین . نهمهوینت شت برووینم ، چهندی تی دهچینت خاکهنازیک؟

_ زوری تیناچیت

_ هەندىك يارەم بەدەستەرىيە .

مايسا دِرْخورله كينا بيرى كردموه . ووتى :

_ غُهَزانم ، بِوْچِی نامهیهك بوّ دیكوّن نانوسی . نهو نهتوانیّ خاكهنازیّك كهمیّ توّ وت بوّ بكریّت و نهتوانیّ بوّتی بهیّنی . .

بیروکه پهکی باشه ۱

بۆيە ئەو پاش نيومرۆيە نامەيەكى بۆ ديكۆن نووسى . ھەستى بەسەرسوورمان دەكرد. _ بەنيازم چاووم بە ديكۈن بكەونت . ھەروەھا بەنيازم گولەكان بچينم و گەشە دەكەن .

_ بدیبارم پاروم به دیبون بعدویت کهرونت بدیبارم عوده مان بهیبام و عاصه دیبان باخچه نهینی یهکه سهوز دمینت و جاریکی تر جوان دمینتهوه

7 (دیکون)

ئەو ھەفتەيە ھەتتاو بوو . ھەموو رۆژىك دەچوو بۆ باخچەنھىنىكە . حەزى دەكردلە دەرموە رۆژانە لەبەر ھەتتاوو رەشەباكەبىت . ئىستا نەخۈش دىيار ئەبوو _ بىاش و دلخۈش دىيار بوو . ھەموورۆژ ___ رئى بچووكى زۆرى تىيابوو . چىمەنەكەى دەوروپەرى ھەئكىشا .

حهز دمكهم نهمه بكهم. من ليره خوش حالم!

ههمیشه قسهی بۆبین دهکرد. ئیستا هاورنیانه تره . ئهویش باسی گولهکانی بۆ کرد له ناو باخچهکاندا . روژیکیان ماری له باخچهی چیشتخانهکاندا بوو . گوی ی له دهنگیک بوو ئاوری دایهوه کوریک بوو له ژیر داریکدا چهندگیاندارو بالندهیهک دموریان دابوو . کورهکه پیکهنی پی ی ووتی :

_من ديكۆنم . تۆش خاتوو ماريت .

She worked busily all morning. At midday, she went back to the house. 'I'll come back this afternoon,' she thought.

Mary ate a lot of lunch and she looked well and happy. Martha saw this and smiled.

After lunch, Mary said, 'Martha, I'd like a spade.'

'Why?' Martha asked.

'I'd like to make a little garden. I want to plant seeds. I want to grow things. How much does a spade cost?'

'Not much,' answered Martha.

'I've got some money,' Mary said.

Martha thought for a minute. 'I know,' she said. 'Why don't you write a letter to Dickon? He can buy you a spade and some seeds. He can bring them to you.'

'That's a good idea!' cried Mary.

So that afternoon she wrote a letter to Dickon. She felt very excited. 'I'm going to meet Dickon!' she thought. 'And I'm going to plant seeds and they'll grow. The secret garden will be green and beautiful again!'

Chapter 7 Dickon

It was sunny all week, and Mary went to the secret garden every day. She loved being outside in the sun and the wind. She didn't look ill now – she looked well and happy. Every day there were more little green plants. She pulled up the grass round the plants. 'I love doing this!' she thought. 'I'm happy here!'

She often talked to Ben Weatherstaff. He was friendlier now, and he told her about the plants in the gardens. One day, Mary was in one of the kitchen gardens. She heard a sound and turned round. There was a boy under a tree and round him there were little birds and animals.

The boy smiled at her. 'I'm Dickon,' he said, 'and you're

```
تهمهنی دوانزه سالان دهبو دوو چاوی شینی ههبوو ههروهها زمرده خه نه یه که سهر لیّوانی بوو پی ی و ت: _ خاکه نازو توّوه کانتم دهست که و ت .
_ با دانیشین و سهیریان بکه ین . ههردوو مناله که نه سهر چیمه نه که دانیشتن و دیکون باسی توّوه کانیشی بوکرد . له ناکاو وهستا وو تی ؛
_ گویّم نه بو ببوونه که یه . بانگمان ده کات . له کوی یه ؟
_ نه سهر نه و داره یه . نه وه بو ببوونی بین ویز درستافه ، به لام منیش ده ناسیت . دیکون به ووریایه وه گوی بو گورانی بولبوونه که گرت . ووتی ؛
_ به نی . وایه توّی خوش ده ویّت . ماری نی پرسی ؛
_ وابزانم تی ده گهم . نه وانیش وانه زانم ! باخچه که ت نه کوی یه نه گه نتدا توّوه کان ده چینم . ماری هیچی نه گووت . ده و چاوی سوور هه نگه را و پاشان سپی بوو . پاش دونه کیان دووان به هیواشی و و تی :
```

- _ من تو ناناسم ، به لأم نهيّنى يهكت پيّ دهنيّم ، تكات ليّ نهكهم لاى كهس باسى مهكه . هدرگيز نهيّنيهكان نادركيّنم .
  - _ گوی بگره ۱ با پ،یهکم دوزی یهوه ۱ هی من نی یه . کهس نایهویّت و کهس ناچیّتهناوی ، تهنها من نهبیّت . دیکون بههیّمنی نی پرسی ؛
    - _ لەكۈي يە ؟
  - _ پیشانتی ئەدەم . ماری ھەستاو دیکۆن دوای کوت بۆ دیواری باخچەنھیننی یەکە ماری دەستی خستە ناو گژوو گیاكەوە دەرگاكەی ئی بوو .
    - _ نهمه، باخچ نهینی یه . تهنهامن و تو دمیزانین .

دیکون بو ماوهی دوو یان سی خوولهك قسهی نهکرد . پاشان به هیمنی ووتی ؛

- _ شویننیکی سهیره . به لأم زور جوانه . باخچهکه نووستووه . من ههمیشه وویستومه نهم شوینه ببینم .
  - هيچ دمزاني له بارميهوه ؟
- _لەسەر خۆ قسە بكە . ئامەويت كەس گويى ئىمان بىت ... بەلى مارسا بۆي باسكردم . مارى ئى ي پرسى ؛
  - _ له هاویندا گوله باخی تیدا دهبیت ؟ یان ههموویان لهناوچوون ؟
    - _ بەنى گونەباخى تىدا دەبىت . سەيركە ١

Miss Mary.' He was about twelve years old. He had blue eyes and a friendly smile. 'I've got your spade and seeds,' he said.

'Let's sit down and look at them,' Mary said.

The two children sat down on the grass and Dickon told her about the seeds. Suddenly he stopped. 'I can hear a robin,' he said. 'He's calling to us. Where is he?'

'He's in that tree,' Mary answered. 'He's Ben Weatherstaff's robin, but he knows me too.'

Dickon listened carefully to the robin's song. 'Yes, he does,' he said, 'and he likes you.'

'Do you understand the birds when they sing?' asked Mary.

'I think I do. And they think I do!' Dickon said. Then he asked, 'Where's your garden? I'll plant the seeds with you.'

Mary said nothing. Her face went red, then white. After a minute or two, she said slowly, 'I don't know you. But I'm going to tell you a secret. Please don't tell anybody.'

'I never tell secrets,' said Dickon.

'Listen!' Mary said quickly. 'I found a garden! It isn't mine. Nobody wants it, nobody goes there – only me.'

'Where is it?' Dickon asked quietly.

'I'll show you,' Mary answered. She got up and he followed her to the secret garden wall. She put her hand under the plants and there was the door. 'This is it,' Mary said. 'It's a secret garden, and only you and I know about it.'

Dickon did not speak for 'wo or three minutes. Then he said quietly, 'It's a strange place. But it's very pretty! The garden's sleeping. I always wanted to see this place,' he said.

'Did you know about it?' asked Mary:

'Speak quietly!' said Dickon. 'We don't want people to hear us. Yes, Martha told me about it.'

'Will there be roses in summer?' Mary asked. 'Or are they all dead?'

'Yes, there'll be roses,' Dickon said. 'Look!'

```
ديكون چووه لاى دارى گولەباخىكەوە چەقۇيەكى لەچاكەتەكەى دەرھىنا چلىكى لەدارەكە
                                                         بری و پیشانی ماری دا:
               سه يركه . نهم دارهي ئيره به تهمه نه ، به لأم نهم داره سهوزو نوي په .
                            نوو چاكه . نهمهويت ههموو شتهكان سهورو جوان بين ١
   با بهناو باخچه که دا بگهریین و داره کونه کان بیرین . پاشان داره نوی که دمتوانی
                        گەشە بكات . بۇماوەيەك بەباشى كاريان كرد . دىكۈن ووتى ؛
                                                       باخچهکه جوان دەبىت .
                سهیری چهند گولیکی بچووکی سهوزی کرد له سهر زموی و ماری پرسی:
                               كي نهو دارانه نه دمورو بهري نهو گولانه هه نكهندوه؟
               _من هه لم كه ندوول رور خوشحال نه بوون ، بويه منيش يارمه تيم دان .
                                 _تو راستت كردوه . ئيستا بهجواني گهشه دمكهن .
                         _ حەزم ئە باخەوانى يە . من بەھيزتر دەبم ، ماندوونيم .
                                                   منیش حدزم له باخدوانیید .
                                دیکون وهستا وسهیری دمورو پشتی خوی کرد ووتی :
                                     کارنکی زور ههده ۲ نره دا . ماری داوای کرد :
                                    _ جاریکی تر دمگهرنیتهوه . یارمهتیم بدمیت ؟
               _ ههموو رؤژیك دیم . نهم باخچه زیندوو دمکهینهوه و جوانی دمکهین ۱
                                                               ماری یی ی ووت :
 _ ديكؤن مارسا ئەنى كەتۇ جوانيت . بەنى تۇ جوانيت . خۇشم دەونيت . يېشتر ھەرگيز
                                  خەنكم خوش نەوە ستووه . ديكون ييكەنى ووتى :
                       _ خەلك وادەزانى مىن سەيرە ، بەلام بەراستى تۇسەيرىت ١
                              ماری بو خوله کیک بی دهنگ بوو . پاشان لی ی پرسی :
                                                         تو منت خوش دمونت ؟
    به لي خوشم دمونيت و بولبووله كه ش خوشي دمونيت . نيمه زورمان خوش دمونيت .
 بوماوهی کاتژمیریکی تر له باخچه که دا کاریان کرد . ماری زور زور ههستی به دلخوشی
 كرد لهكاتي نان خواردني نيومرودا گهرايهوه بوخانوومكه . به لأم ديكون له باخچهكه دا
                                                                       مانەود .
                                         _ دوای نان خواردنی نیومرو دمگهریمهوه
```

He went to a rose-tree and took a knife from his jacket. He cut some wood from the tree and showed it to Mary. 'Look!' he said. 'This is old wood here, but this green wood is new.'

'Oh, good!' cried Mary. 'I want everything to be green and beautiful!'

'Let's go round the garden and cut away the old wood,' said Dickon.'Then the new wood can grow.'

They worked hard for some time.

'The garden will be fine,' said Dickon. He looked at some little green plants in the ground. 'Who pulled up the grass round those plants?' he asked.

'I did,' said Mary. 'They didn't look very happy, so I helped them.'

'You were right. They'll grow beautifully now.'

'I love gardening,' cried Mary. 'I'm getting stronger and I'm not tired.'

'I love gardening too,' said Dickon. He stopped and looked round him.' There's a lot more work here,' he said.

'Will you come again and help me?' Mary asked him.

'I'll come every day,' Dickon answered. 'We'll wake up this garden and make it beautiful!'

'Dickon,' said Mary, 'Martha says that you're nice. And you are nice. I like you. I never liked people before.'

Dickon laughed. 'People think I'm strange. But you're really strange!' he said.

Mary was quiet for a minute. Then she asked, 'Do you like me?'

'Yes, I do,' Dickon answered. 'And the robin likes you too. We like you very much.'

They worked in the garden for another hour. Mary felt very, very happy. At lunchtime, she went back to the house, but Dickon stayed in the garden. 'I'll come back after lunch,' Mary said.

```
8 (ماری چاوی بهبهریز کرافیت دمکهویت)
```

مارسا له ژوورهکه دا بوو که ماری گهرایه وه . ماری یی ی ووت:

_چاوم بەدىكۆن كەووت ١

نەي خۇشت دمونت ؟

ييم وايه . ييم وايه جوانه . مارسا ييكهني ووتي :

_نهو جوان نی په .

_ پینم وایه جوانه . به خیرای نانی خوارد چونکه دمیوویست بگهرینته وه بوّلای دیکون ، به لام مارسا ووتی : _ به ریز کرافیت ئیره یه . دهیه ویت چاوی بینت بکه ویت .

ددم و چاوی ماری سپی هدنگدرا له دنی خویدا گووتی :

_ رەنگە بەرنىز كر، ـين بچيت بۇ ناو باخچە نهيننى يەكە، ئەزانيت كەمن ئەوي بووم ؛ ئە مارساى پرسى : _ بۆچى ئەيەرونىت چاوى پيم بكەووئىت ؟ كە سەرەتا ھاتم بۇ ئيرە ئەيووست چاوى پيم بكەوئىت . _ زۆر چاكە ، بەنيازە بەيانى جاريكى تىر برواتەوە . پاشان خاتوو مىدئۆك ھات و مارى برد بۆ ژوورەكەى بەرنىز كرافيت . ئەسەر كورسيەك بوو بەراميەرى ئاگريكى گەورە . ووتى ؛

_ ومره بو نیره ۱۰٪ی چوو بولای . جاریکی تر ناشرین و نابووت دیار بوو ، به لأم به ووریایی له مامی روانی پشتی زور خراپ نهبوو . بهراستی پشت کوم نهبوو . به لأم زور دنته نگ دیاربوو . ماری پرسی:

_ ئەوان باشن ئەگەندا ؟ _ بەنى .

_ تو زور زمعیفی. ماری بهساردی ووتی ؛

_ قەئەو تىر دە٠

_ مامۇستات دىرىپ ؟

_ نؤو. تكات لى نەكەم . مامۇستام ناويت . ئيستا نا ؛ دەمەويت ئە دەرەوە يارى بكەم ، پەلام حەزم ئە شتىكە . ئەتوانم _ ئەتوانم بەشىكى زۆر بچووك ئە باخچەكانم ھەبىت؟

_ بوجي ؟

_ نهمهوینت گونهکان بچینم و شتهکان گهشه بکهن. زور دمترسا دمیگووت.

_ رمنگه بلی نم

_ باخچەكانت زۈر خۇش دمويت ؟

_بەنى زورم خوش دەوين

Chapter 8 Mary Meets Mr Craven

Martha was in the room when Mary got back.

- 'I met Dickon!' Mary told her.
- 'And do you like him?' asked Martha.
- 'I think I think he's beautiful,' Mary said.

Martha laughed. 'Dickon isn't beautiful,' she said.

'I think he is,' said Mary.

She are quickly because she wanted to go back to Dickon. But Martha said, 'Mr Craven's here. He wants to see you.'

Mary's face went white. 'Perhaps Mr Craven will go into the secret garden,' she thought. 'He'll know that I was in there!'

'Why does he want to see me?' she asked. 'He didn't want to see me when I first came here.'

'It's all right,' said Martha. 'He's going away again tomorrow.'

Then Mrs Medlock came in and took Mary to Mr Craven's rooms. He was in a chair by a big fire. 'Come here!' he said.

Mary went to him. She looked ugly and cross again. But she looked at her uncle carefully. His back was not very bad. He was not really a hunchback, but he looked very sad.

- 'Are they good to you?' he asked her.
- 'Yes,' she answered.
- 'You're very thin,' he said.
- 'I'm getting fatter,' Mary said coldly.
- 'Do you want a teachez?' Mr Craven asked.
- 'Oh, please, I don't want a teacher, not now!' cried Mary. 'I want to play outside. But I would like one thing. Can I can I have a very small part of the gardens?'
  - 'Why?' asked Mr Craven.
- 'I want to plant seeds and grow things,' Mary answered. She felt very afraid. 'Perhaps he'll say no,' she thought.
  - 'Do you like gardens very much?' Mr Craven said slowly.
  - 'Yes, I do,' said Mary.

بەرپْرْ كرافیت ھەستایە سەر پی و بەناو ژوورەكەدا ھاتووچۈی دەكرد ، ووتی ؛ _ بەڭی ئەتوانیت بەشپْكی بچووكی باخچەیەك بۆ خۆت بیْت . سەوزی بكەرمومو جوانی بكە ئیْستا زور ھیلاك دیار بوو پی ی ووت ؛

ئيستا برو بچكول . خواحافيز بهدريّْژايي هاوين دوور دهكهومهوه .

9 (من كولاين كرافيتم)

نهو شهوه باران به تووندی دمباری . ماری نه خهو ههستاو نهیتوانی جاریکی تر بنونتهوه نه ناکاو نه چیگهی نووستنهکه دا ههستا

_ ئەوە دەنگەكەيە جارىكى تىر ١

ژوورهکهی به جنهیشت و به ناو خانوه تاریکه که دا روشت. هه ندی جار دمومستاو گوی ی دهگرت. چوو بولای دمرگایه ک روناکیه ک که ژیر دمرگاکه دابوو

دەنگەكە ئىرە دىت و يېشتر خاتوو مىدئۆكم ئىرە بىنى ١

له سهر خو دمرگاکهی کردموه و ژووریکی بهدی کرد که جیگهی نووستنیکی فراوانی تیدا بوو . کوریک نهسهر جیگای نوووستنهکه بوو تهمهنی دمسال دمبوو . دمم و چاویکی سپی باریکی ههبوو . ههروهها دوو چاوی گهورهی خونهمیشی . نهو ماری بهدی نهکرد . ماریش بو کاتیکی کوورت یی راما ، گریاو ومستا . جاریکی تر دمستی کردموه بهگریان . هیلاک و نهخوش دیاربوو .

ماری چووه ناو ژوورهکهوه . کوږهکه ئاوږيدايهوه و ماری بينی . لئ پرسی :

_ تۈكىيت؟

زور دەترسا . كچه بچووكەكە وەلامى دايەوە :

_ من ماری لینو تسلیم به ریز کرافیت مامی منه .

_ نهو باوكي منه ، من كوّلين كرافيتم .

_ باوکی توّا دمربارهی توّ نهم زانیوه ۱

کوئین یی ی ووت ،

- - _ له کویٰ وه هاتویت ؟
- _ ژوورهکهی خوّم . باوك و دایكم مردن و ئيستا من ليره دمژيم . باسی منيان بونه كرديت؟
  - _ نه خیر . نه وان نه زانم که من نامه ویت که س ببینم و حه زناکه م که سیش من ببینی .
    - _ بۆچى نا ؟

Mr Craven got up and walked across the room. 'Yes, you can have a small part of the garden,' he said. 'Make it green and beautiful.' He looked very tired now. 'Go now, child,' he said. 'Goodbye. I'll be away all summer.'

Chapter 9 'I'm Colin Craven'

That night, it rained heavily. Mary woke up and could not sleep again. Suddenly, she sat up in bed. 'It's that sound again!' she thought.

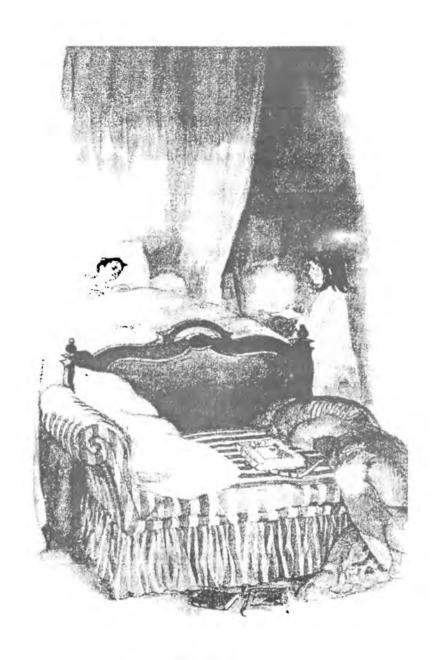
She left her room and walked through the dark house. Sometimes she stopped and listened. She came to a door with a light under it. 'The sound's coming from here,' she thought. 'And I met Mrs Medlock here before!'

Slowly she opened the door. She saw a room with a large bed in it. There was a boy in the bed. He was about ten years old and he had a thin, white face and big, grey eyes. He did not see Mary and she watched him for a short time. He cried and then stopped. Then he cried again. He looked tired and ill.

Mary walked into the room. The boy turned and saw her. 'Who are you?' he asked. He looked very afraid.

'I'm Mary Lennox,' the little girl answered. 'Mr Craven's my uncle.'

- 'He's my father,' said the boy. 'I'm Colin Craven.'
- 'Your father!' cried Mary. 'I didn't know about you!'
- 'Come here,' said Colin. Mary went and stood near his bed. 'Where did you come from?' he asked.
- 'My room,' said Mary. 'My parents died and I live here now. Didn't they tell you about me?'
- 'No,' Colin answered. 'They know that I don't want to see people. And I don't like people seeing me.'
  - 'Why not?' asked Mary.

46 باخچه نهینیهکه

```
كورەكە بۇ خوولەكىك قسەي نەكرد . ياشان ووتى :
```

- _ له بهر ئهوهی من پشتم کوّم دەبیّت کهواته نامهویّت خهنگ من ببینیّت . من نهخوشم و ههرگیز نهم ژووره بهجی ناهیّلم . هیلاکیش دهبم . ماری به هیّمنی ووتی ۱ _ نوّ و نهمه خانوویهکی سهیره . چاویکی به ژوورهکهدا گیّرا چهند وویّنهیهك به دیوارهکهدا بوو. وویّنهك خانمیّکی گه نجی پیشاندهدا ، دوو چاوی خوّلهمیّشی گهورهی ههبوو . زمردهخهنهیهکی له سهر نیّو بوو .
  - نهو خانمه جوانه کی په؟
  - _ ئەوە دايكى منە كەمن لە دايك بووم ئەو مرد . دەئين كەمن چاوم لەودەچى .
    - _باوکت دینت چاوی سینت بکهوینت ؟

کوږمکه به تووږمیی یهوه ووتی:

- _ هەندىٰ كات . ھەمىشە كەمن نووستووم . نايەونىت چاوى پيم بكەونىت ، دايكمى بير دەكەونىتەوە يېم وايە ئەو رقى ئەمنە .
  - _ ئەو رقى ئە باخچەكەيە چوونكە ئەوي مرد .
    - _ باخچەى چى؟

دەست بەجى مارۇ تى :

- _ ئۆو _ باخچەيەكى چيشتخانە . باوكت دايخست كاتيك كە دايكت مرد . بە كليلەكەى فريدا . كۆلىن خۆشحال دياربوو . دەستى كرد بە پرسيار كردن دەربارەى باخچەكە لى ى يرسى : _ خزمەتكارەكان چى دەلىن دەربارەى ؟
  - خزمه تكارمكان باسى ناكهن . باوكت نايه ويت نهوان باسى بكهن .
  - _ نهوان بوّ منی دمکهن . یان توره دهبم و کاتیّک که توورهم ، نهخوش دهکهم .

كاتيكيش شتيكم بوويت دمستم دمكهويت . من كورى بهريز كرافيتم .

ومستا و پاشان بهدنتهنگی یهوه ووتی :

- _ به لأم كهس پي ى وانيه من زور برئيم . تو پيت وايه زور نازيت ؟
  - _ بەنى من يىم وايە .
    - دەتەووپت بىژى ؟
- _ نه خیر ، به لام نامهوویت بمرم . کاتیک که ههست به نه خوشی دهکهم ، پشتم بیر دهکهوینته وه . پاشان دهگریم و دهگریم ، به لام باباسی نه وه نه که ین . باباسی با خچه که بکه ین . دهمه ویت خزمه تکاره کان کلیله که بدوزنه وه . دهمه ویت بم به ن بو نه وی

The boy did not speak for a minute. Then he said, 'Because I'm going to be a hunchback. So I don't want people to see me. I'm ill and I never leave this room. I get too tired.'

'Oh, this is a strange house,' said Mary quietly.

She looked round the room. There were pictures on the walls. One picture showed a young woman with large, grey eyes. There was a happy smile on her face.

'Who's that pretty woman?' Mary asked.

'That's my mother,' Colin said. 'She died when I was born. They say that I've got her eyes.'

'Does your father come and see you?' Mary asked.

'Sometimes. Usually when I'm asleep. He doesn't want to see me. When he sees me, he thinks of my mother. I think he hates me, the boy said angrily.

'He hates the garden because she died there,' Mary said.

'What garden?' the boy asked.

'Oh – a kitchen garden,' Mary said quickly. 'Your father closed it when your mother died. He threw away the key to the door.'

Colin looked interested. He began to ask questions about the garden. 'What do the servants say about it?' he asked.

'The servants don't talk about it,' said Mary. 'Your father doesn't want them to talk about it.'

'They'll talk to me,' Colin said. 'Or I'll be angry. And when I'm angry, I get ill. When I want something, I get it. I'm Mr Craven's son.' He stopped, then he said sadly, 'But nobody thinks I'm going to live very long.'

'Do you think you won't live?' asked Mary.

'Yes,' Colin answered coldly.

'Do you want to live?' asked Mary.

'No,' he answered crossly.' But I don't want to die. When I feel ill, I think about my back. Then I cry and cry. But let's not talk about it. Let's talk about the garden. I want the servants to find the key. I want them to take me there.'

```
ماري هاواري کرد.
```

- ئۆونا نا نەوەنەكەپت ١
- _ بۆچى ؟ تۆش دەتەويت سەيرى باخچەكە بكەيت .
- _ نامەونِت خەنكى تر باخچەكە بدۈزىنتەوە . ئىمە دەمانەونِت بىدۈزىنەوە . پاشان دەبىت باخچەي ئىمە _ باخچە ئەينى يەكەمان . كۆلاين تىگەيشت ووتى :
- _ نهێنی یهکان جوانن . کورسیهکی پێچکهدار له ژوورهکهدا بوو . ماری سهیری کردوو بوخولهکێک بیری کردموه . یاشان له سهر خو ووتی :
- _ رمنگه کورنِك بدوزینه وه و بتوانی پال به کورسیه که ته وه بنی . دمتوانین بچین بو باخچه که و که س نه زانیت . له ناکاو ماری و مستا و و تی ؛
  - _ خاتوو ميدلوك ليم توره دهبي
    - _ بوچي ؟
  - _نەيوويست دەربارەي تۆ بزانم .
- _ خاتوو میدلوّک تهنها خزمهتکاریّکه . قسهی لهگهلٌ دا دمکهم و لیّت تورِه نابیٌ . خوشم دمونیت ۱
  - _ همرومها منیش ﴿ رَشْم دمونِییت .
  - _ دممەوئت تۇش بېيت بە نەئنى يەك. تەنھا لاى مارسا باسى تۇ دەكەم . كاتىك كەبمەوئت جاوم يىت بكەوئت . ئەو يىت دەئنت .
    - _ مارسا هیچ دمربارهی تو دمزانی ؟
- به لی دوومناله که به کاتیکی دریر تر قسه یان کرد ماری باسی ژیانی خوّی بو کرد له هندستان و کوّل نی خوّی بو کرد له هندستان و کوّل نی خوّشحال بوو ، به لام ماری هه ستی به هیلاك بوون کرد ماری پی ی ووت : _ چاوهکای دایخه و من گورانیت بو ده نیم .
  - دەستى كرد بە ووتنى گۆرانيەكى ھندى كۈن . چاوەكانى كۆلىن داخرا . لە پينج خوولەكدا خەوى لىكەوت مارى گەرايەوە بۆ ژوورەكەى خۇى .

10 (مارسا دەترسىت)

رِهِژَانی دواتر ، ناو ههوا خراپ بوو ماری نهیده توانی بچیّته دورموه . کهمارسا هاته ژوورموه ماری ووتی :

- _دمربارهی کوّنین دمزانم .مارسا هاواری کرد:
  - ئۆو نا\ جۆن؟

- 'Oh, don't don't don't do that!' Mary cried.
- 'Why? You want to see the garden too,' said Colin.
- 'We don't want other people to find the garden!' Mary cried.
  'We want to find the garden then it will be our garden our secret garden.'

Colin began to understand. 'Secrets are nice,' he said.

There was a wheelchair in the room. Mary looked at it and thought for a minute. Then she said slowly, 'Perhaps we can find a boy, and he can push your wheelchair. We can go to the garden and nobody will know.' She stopped suddenly. 'Mrs Medlock will be angry with me,' she said.

- 'Why?' asked Colin.
- 'She didn't want me to know about you.'
- 'Mrs Medlock is only a servant,' Colin said. 'I'll speak to her and she won't be angry with you. I like you!'
  - 'And I like you,' Mary answered.
- 'I want you to be a secret too,' said Colin.' I'll only tell Martha about you. She'll tell you when I want to see you.'
  - 'Does Martha know about you?' asked Mary.
  - 'Yes,' said Colin.

The children talked for a long time. Mary told him about her life in India and Colin was very interested. But he began to look tired.

'Close your eyes and I'll sing to you,' Mary said. She began to sing an old Indian song. Coiin's eyes closed, and in five minutes he was asleep. Mary went back to her room.

Chapter 10 Martha is Afraid

The next day, the weather was bad and Mary could not go outside. When Martha came in, Mary said, 'I know about Colin.'

'Oh no!' Martha cried, 'How?'

- _ شهو گونِم لهدمنگه دمنگ بوو . بهرمو ژوورمکهی کونین ردوای کهوتم .
- _ نؤو ماری . باسی نهوم بو نهکردیت، بهلام نهوان له من توره دهبن . دمرم دهکهن ۱
  - _ نا دەرت ناكەن . كۆلىن منى خۆش وويست .
    - كۆلىن كەسى خۆش ناونت (

ماری یی کهنی ووتی :

- _ نهو دەيهويت بچم بۆلاى و ههموو رۆژيك قسهى بۆبكهم . بهنياز نى يه به خاتوو مديلۈك بليّت . دەبيّت به نهيّنى ئيمه . كاتى كه وويستى چاوى به من بكهويّت به تۆ ددنيّت . بهلام نهو چى يهتى ؟
- _ بەراسىتى كەس ئازانىت . دواى ئەومى بەرنىز كرافىت ژنەكەى مرد ئەيوويست مئائەكەى بېينىت مئائەكەى ئارى يان دەرى ، بەلام يشت كۆم دەبىت .
  - _ بەراستى كۆلىن پشتى كۆم دەبى ؟
- _نهخیّر ، به لأم پشتی لاوازه . دوو سال نهمهوبهر دکتوّریّکی نهندهنی هات و چاوی پیّ کهوت ووتی :
- _ کوری خوم پشتی تو هیچی نی یه . برو له دمرموه یاری بکه . پاشان پشتت بههیز تر دمبیٰ.... بهلام نی کیارمه تی کولینی نهدا . نهو وا دمزانی پشت کومه و وا دمزانیٰ دممریٰ. ماری لیٰ پرسی ؛
  - _ تۆ بىت وايە دىمرى ؟
- _ نازانم . نهو ههرگیز ناچیّته دمرموه و نهوه بو نهو باش نی یه . کاتیّك که دمییهن بوّ باخچه که زوّر نهخوّش دمکهویّت .

مارسا ژوورهکه: پهیشت به لام پاش نیو کاتژمیری تر گهرایهوه به ماری ووت ،

- _ كۆئىن دەيەويى چاوى پيت بكەويت .
  - ئيستا ديم .

ئەسەر خۇ بە خانوومكەدا رۇشت بەرەو ژوورمكەي كۆئىن . كۆئىن ووتى :

- _ ومره ژووورموه . ماری پی ی ووت :
- _ كۆلىن . مارسا دەترسىت . ئەنىت ئەوان دەرى دەكەن . بەلام باسى تۈى بۇ نەكردووم (سىھىتە سۇ ئىرە .
  - ماری مارسای دوزییهوه و بردی بو ژوورهکهی کولین . کولین پی ی ووت :
    - _ نهوان توٰ دمر ناكهن . چوونكه من نامهويْت توْ بروْيت ....

- 'I heard sounds in the night. I followed them to Colin's room'
- 'Oh Mary,' cried Martha. 'I didn't tell you about him, but they'll be angry with me. They'll send me away!'
  - 'No, they won't,' said Mary. 'Colin liked me.'
  - 'Colin doesn't like anybody!' Martha cried.

Mary laughed. 'He wants me to come and talk to him every day. He's not going to tell Mrs Medlock. It will be our secret. He'll tell you when he wants to see me. But what's wrong with him?' she asked.

'Nobody really knows,' said Martha. 'After his wife died, Mr Craven didn't want to see the baby. He said," The child won't live. Or he'll live, but he'll be a hunchback."'

'Is Colin really going to be a hunchback?' Mary said.

'No, he isn't,' Martha answered. 'But his back's weak. A London doctor came and saw him two years ago. I was in the room when he saw Colin. He said, "My boy, there's nothing wrong with your back. Go and play outside. Then your back will get strong." But it didn't help Colin. He thinks he's a hunchback. And he thinks he's going to die.'

'Do you think he'll die?' asked Mary.

'I don't know. He never goes out and that's not good for him. When they took him into the garden, he got very ill,' Martha answered slowly.

She left the room, but she came back half an hour later. 'Colin wants to see you,' she said.

- 'I'll come now!' said Mary. She walked quietly through the house to Colin's room.
  - 'Come in,' said Colin.
- 'Colin,' said Mary, 'Martha's afraid. She says they'll send her away. But she didn't tell me about you!'
  - 'Bring her here,' said Colin.

Mary found Martha and brought her to Colin's room.

'They won't send you away because I don't want you to go.

```
ههروهها من كورى بهريّز كرافيتم . بؤيه مهترسه . نيّستا بروّ ١
```

_ بەئىٰ گەورەم . مارسا ژوورەكەى بەجيەيشت . مارى بۇ خولەكىك ھىچى نەووت . پاشان گووتى : _ تۇ لەگەل خەلك روو خۇش نىت 1 تۇ زۇر جياوازىت لە دىكۇن .

_ دیکؤن کی یه ؟

_ برای مارسا . دوانزه سال دمبیت . بهزوری دهچیته دمرموه بو سهر زمنکاومکه . نهوی قسه بو گیاندارمکان و بالندمکان دمکات .

كولين به دنتهنگي يهوه ووتي : _ ناتوانم بچم بو سهر زهلكاومكه .

_ بۆچى نا ؟

_ ئەبەر ئەوەي نەخۇشم . دەمرم .

_ كى وادەئيت ؟

_ ههموو کهسیک . خزمه تکارهکان و دکتورهکهم .

نەو دكتۈرەي لەندەن ؟

_ نه خير . دكتورهكهم نه نزيك نيره دهرى .

_ من دکتورهکهی لهندهنم خوش دمویّت . مارسا باسی کرد بوم . نهو پی ی وانیه توّ بمریت _ باوک _ مزانی ، دمیهوویّت من بمرم

_ ئۆ ئەخیْر . ئەو ئايەویْت بمریت . بەلام باباسى ئەوە نەكەین . باباسى شتى جوان بكەین . ھەردوو منائەكە باسى دیكۆن و باخچەنهیّنى يەكە و بولبوولەكەى بین ویزمر ستافیان كرد . ئەناكاو خاتوو میدئوك و دكتۆرەكەى ھاتنە ژوورموە . خاتو میدئوك ھاوارى بەسەر مارى دا كرد ؛

_ چى دەكەيت ا 🐪 ، دكتۈرەكەش ھاوارى كرد ؛

_ ئەمە چى يە: بــ لام كۆلىن ئىيان نەترسا ووتى :

_ بیٰ گومان من باشم . نهمه ماری لینوکسه . کهس باسی منی بو نهکردووه . خوّی منی دوزییهوه . دمهویت ههموو روزیک بیت و چاوی پیم بکهویت .

دكتۆرەكە پى ى ووت: _ كۈلىن من پيم وانيە ئەمە بۇ تۇ باش بيت .

_ بەئى . ھەست ئەكەم باشترم كە مارى ليرەيە .

دكتورهكه به وورياييهوه سهيري كورمكهي كرد ، ووتي :

_ زوّر چاكه ، به لأم زوّريش قسه مهكه . هيلاك دەبيت 1 ئەگەل خاتوو ميدنوك . ژوورەكەيان بەجيھيشت . And I'm Mr Craven's son. So don't be afraid. Now go away!'
Colin said.

'Yes, sir,' said Martha and she left the room.

Mary said nothing for a minute. Then she said, 'You're not very nice to people! You're very different from Dickon.'

- 'Who's Dickon?' asked Colin.
- 'Martha's brother,' Mary said. 'He's twelve. He goes out on the moor a lot. He talks to the animals and birds there.'
  - 'I can't go on the moor,' said Colin sadly.
  - 'Why not?' asked Mary.
  - 'Because I'm too ill. I'm going to die.'
  - 'Who says that?' Mary asked.
  - 'Everybody. The servants, my doctor.'
  - 'Is that the doctor from London?'
  - 'No, my doctor. He lives near here.'
- 'I like the doctor from London,' said Mary. 'Martha told me about him. He doesn't think you're going to die.'
  - 'My father does,' said Colin. 'He wants me to die.'
- 'Oh no, he doesn't,' said Mary. 'But let's not talk about that. Let's talk about nice things.'

So the two children talked about Dickon and the secret garden and Ben Weatherstaff's robin. Suddenly, Mrs Medlock and Colin's doctor walked into the room.

'What are you doing here?' cried Mrs Medlock to Mary.

And the doctor cried, 'What's this? Are you all right, Colin?'

But Colin wasn't afraid of them. 'Of course I'm all right,' he said. 'This is Mary Lennox. Nobody told her about me. She found me. I want her to come and see me every day.'

- 'Colin, I don't think this is good for you,' the doctor said.
- 'Yes, it is,' said Colin.' I feel better when Mary's here.'

The doctor looked carefully at the boy. 'All right, but don't talk for too long, or you'll get tired!' he said. And he left the room with Mrs Medlock.

11 (من دممرم)

ئه و ههفته یه ههمووی باران بوو . مارینه یتوانی بچیینته دمردوه ، بویه ههموو روزژیک چاوی به کوئین دهکه وت باسی زور شتیان دهکرد، به لام ماری باسی باخچه نهینی یهکهی بو کوئین نهکرد . له دئی خویدا گووتی :

_ كاتيك يى ى دەنيم كەباشتر ناسيم . ياشان روژيك ييى ووت:

_من ئەزائىم تۆ خەزئاكەيت چاوت بەخەنك بكەونىت ، بەلام خەزدەكەيت چاوت بە دىكۈن بكەونىت ؟ _ ئۆو بەئى ‹ رۆژى دواتر مارى زوو ئە خەوھەستا . جارىكى تر ئاسمان شىن بوو ، رۆژىكى جوان بوو راى كرد بۆ دىرموه بۆ باخچە نهىننى يەكە . دىكۈن پېش ئەو ئە وى بوو مارى ھاوارى كرە ؛ _ تۆ زوو ئىرەيت ‹

ديكون يي كهنى ووسى ؛ _من ييش خوردكه له خهو هه لا مستم .

پاش هەفتەيەكى باراناوى ، باخچەكە زۆر سەوز بوو . منائەكان بەناو باخچەكەدا رايان كردو سەيرى رووەك و گوئەكانيان كرد . ئەناكاو ديكۆن ووتى :

_ سەيركە ، بولبوولەكە لەوىٰ يە د

نه سهر چیمه نه که دانیشت و سهیریان کرد . داریکی زور به ته مه ن نه باخچه که دا بوو . نه داره کانی تر گهور آر بوو . بولبوونه که هه نفری یه سهر داره که و دهستی کرد به گورانی گووتن . ده ستبه جی ماری به بیریدا هات :

_ ئەوە دارەكەيە ؛ تۆ پێت وايە خاتوو كرافيت ئە سەر ئەو دارە كەوتووەتە خوارموه ؟ _ بەئىٰ .ھەر دوو منائەكە بۆ چەند كاتێك بىٰ دەنگ بوون . مارى يەكسەر ئىٰ پرسى ؛ تۆ ئەبارەي كۆلينەوە دەزانيت ؟

_ بۆچى ؟ تۆچ انىت لە بارەيەوە ؟

_من و كۆلىن ھاورىين . ئەو منى خۆش دمويت .

_ به نئی نه بارهی کونین دمزانم . یشت کومه .

_ وانی یه ، بهلام نهو وادمزانیٰ پشت کوم دەبیٰ . زور نیگهرانی یهتی . ههرگیز ناچیْتهدەرموه بهلی . منیش پیْم وایه . باسی باخچهکهمانی بو دەکهم . وابرا نمبهدەرموه.

_ ئەزانم . سەيرى باخچەكە بكە مارى . سەوزتر دەبىٰ . مارى ئەسەر خۇ چاوى بە

باخچەكەدا گيْرا ووتى : _ توْ راست دەكەيت . جوانە . بير ئە چى دەكەيتەوە ؟

_ بیرلموه دهکهمموه حمزدهکهم چاوم به کوئین بکهویت . پاشان دهتوانین بیهینین بو نیره ییم وایه لیره همست بهباشتر بوون نه کات .

Chapter 11 'I'm Going to Die!'

It rained all week. Mary couldn't go outside, so she saw Colin every day. They talked about many things. But Mary didn't tell Colin about the secret garden. 'I'll tell him when I know him better,' she thought. Then one day she said to him, 'I know you don't like meeting people. But would you like to meet Dickon?'

'Oh yes!' cried Colin.

The next day Mary woke early. The sky was blue again and it was a beautiful day. She ran outside, to the secret garden.

Dickon was there before her. 'You're here early!' Mary cried.

Dickon laughed. I got up before the sun, he said.

After a week of rain, the garden was very green. The children ran round the garden and looked at the new plants and flowers. Suddenly, Dickon said, 'Look, there's the robin!'

They sat on the grass and watched him. There was a very old tree in the garden. It was bigger than the other trees. The robin flew to the tree and started to sing. 'That's the tree!' Mary thought suddenly. 'Do you think Mrs Craven fell from that tree?' she asked.

- 'Yes,' said Dickon. The two children were quiet for a time.
- 'Do you know about Colin?' Mary suddenly asked.
- 'Why? What do you know about him?' asked Dickon.
- 'Colin and I are friends,' Mary said. 'He likes me.'
- 'Yes, I know about Colin,' Dickon said. 'He's a hunchback.'
- 'He isn't,' said Mary. 'But he thinks he's going to be a hunchback. It's very sad. He never goes out.'
- 'I know,' said Dickon. 'Look round the garden, Mary. It's getting greener and greener.'

Mary looked round slowly. 'You're right!' she said. It's beautiful. What are you thinking?'

'I'm thinking I'd like to meet Colin. Then we can bring him here. I think he'll feel better here.'

```
به لَيْ . منيش ييم وايه . باسي باخچه كه ماني بوده كهم . وابزانم به كه س نائيت . به
دريْژايي نهو به يانيه ههردوو منائه كه باخچه كه دا كاريان كرد . ياشان ماري گهرايهوه
                            بو خانووهکه بو نان خواردنی نیومرو . مارسا یی ی ووت :
                                            _ كۈلىن دەيەوويت چاوى يىت بكەويت .
                                              _ دوایی نهم یاش نیومرویه دهیبینم .
                      _ لیّت تووره دمبیّ . به لأم ماری رای کرد بوّ دمرموه هاواری کرد :
                                                       _ديكۆن چاوەروانم دەكات .
      نیواره زووبوو که ماری گهرایهوه بو ژورموه . مارسا دنخوش دیارنهبوو یی ی ووت :
                       _كۈلىن زۆر توورەيە چوونكە تۇ نەچوويت چاوت يينى بكەويت .
     مارى ههستى به تووره بوون كرد . كۆلىنى خۆش دەويست ، به لأم ودكو باخچهكه بان
    ديكون گرنگ نەبوو . بەلام چوو بۆ بىنىنى . كۈلىن ئەجيگەى نووستنەكەدا بوو لى ى
                               يرسى : يۈچى ئەھاتېت ؟ بەساردىغوم مارى ووتى :
                    _ له باخچهکهدابووم لهگهل دیکون . کوّلین به توووریهوه ووتی :
                                         _ نهو كوره نايه تهوه بؤ نيره جاريكي تر .
                                     که واته منیش پکی تر نایمه وه بو نیره ۱
                                                             ئۆو . باشە ومرموه .
                                                             نەخىر نايەمەوە ١
                                      تو کچیکی بی بهزمیت ۱ من نه خوشم دممرم ۱
                   _ نه خیر تو نامریت ؛ کولین ههستا که گوی ی لهوه بوو هاواری کرد
                                                                 تو دمزانیت ۰
                _نه خیر تو کوریمی گهمژدیت . کولین کتیبیکی تی گرت و هاواری کرد .
                _بچۆرە دەرەوە ئىرە؛ ئىستا بەراسىتى مارى ھەسىتى بە توورەبوون كرد .
                                                      ئىستا ئەرۆم ئاگەرىمەوە .
       رای کرده دمرمودی ژوورهکه . که گهرایهوه بو ژوورهکهی خوی نهسهر میزهکه چهند
كتيبيكي دوزييهوه . لهبهريز كرافيتهوه بوو . چهند كتيبيكي ووينهو دوو كتيب دمرسارهي
```

58 باخچه نهینیهکه

باخچەبوون . نەوە دئسۈزى بەرئىز كرافيتە. منى بىر كەوتووەتەوە .

دەست بەجى ھەستى بەدئخۇشى كرد . پاشان كۆلىنى وەبىر ھاتەوە ؛ ووتى ؛ _ ئەو وا دەزانى يشت كۈم دەبى . زۆر نىگەرانە . رەنگە سبەينى بچم و بىبىنم. 'Yes!' cried Mary 'I think he will too. I'll tell him about our garden. I don't think he'll tell anybody.'

The two children worked in the garden all morning. Then Mary went into the house for lunch.

- 'Colin wants to see you,'Martha told her.
- 'I'll see him later this afternoon,' answered Mary.
- 'He'll be angry with you,' Martha said.

But Mary ran outside. Dickon's waiting for me, she cried.

It was early evening when she came back inside. Martha did not look happy. 'Colin's very angry because you didn't go to see him.' she said.

Mary felt cross. She liked Colin, but he was not as important as the garden or Dickon. But she went to see him.

He was in bed. 'Why didn't you come?' he asked.

- 'I was in the garden with Dickon,' Mary said coldly.
- 'That boy isn't going to come here again,' Colin said angrily.
- 'Then I won't come here again!' Mary cried.
- 'Oh yes, you will!'
- 'No, I won't!'
- 'You unkind girl! I'm ill and I'm going to die!'
- 'No, you're not!' cried Mary.

Colin sat up when he heard that. 'You know I am!' he cried.

'No you're not, you stupid boy!' shouted Mary.

Colin threw a book at her. 'Get out of here!' he cried.

Now Mary felt really angry. 'I'm going and I'm not coming back!' she cried.

She ran out of the room. When she got back to her bedroom, she found some books on the table. They were from Mr Craven. There were some picture books and two books about gardens.

'That's kind of Mr Craven,' she thought. 'He remembered me.' She suddenly felt happy. Then she remembered Colin. 'He thinks he's going to be a hunchback,' she thought. 'He's very unhappy. Perhaps I will go and see him tomorrow.'

60 باخچه نهینیهکه

The two children worked in the garden all morning.

the Secret Garden 61

```
ماری زور هیلاك بوو . بویه زوو چوو بو نووستن ، به لأم له نیوه شهو دا له خهوهستا ووتی :
_ نهو دهنگه دهنگه چی یه ؟ پاشان تی گهشت :
```

_ نهوه کولینه بهراستی به دهنگی بهرز دهگری . ماری ههستی به تووره بوون کرد نه دنی خویدا گووتی : _ کهس ناتوانیت بیوهستینی ؛ مارسا هاته ژوورهکهیهوه هاواری کرد

_ نۆو مارى نەوە كۆلىنە كەس ناتوانىت ھىچى لەگەندا بكات . تۈى خۈش دەوى

ئەتوانىت بىت قسەي ئەگەندا بكەيت؟

ماری رای کرد بو ژوورهکهی کولین . دمرگاکهی کردموه و رای کرد بولای جیگهی نوستنهکه . هاواری کرد

_ بوسته ۱ رقم نیته ا بوچی نامریت ؟ تو شتیکی گهمژهیت ۱

_ ناتوانم بووهستم (ناتوانم (

ماري هاواري کرد:

_ به لی ناتوانیت بوومستیت .

_ من پشت كوم دمردهچم . من دمزانم ههست به پشتم دمكهم و جياوازه .

_ گەمۋە مەبە ﴿ يشانمى بده .

_ زور چاکه دسیه ۱۰

پشتی پیشانی ماری دا . کچهکه بهووریایهوه سهیری کرد . پشتی زمعیف و لاواز بوو ،

به لأم هیچ نه بوو . ماری به دهنگیکی به رز ووتی ۱

_ توّ پشت كوّم نابيت . پشتى توّ هەروەك پشتى من باشە. كوّلين به لاوازىيەوە پيكەنى. _ بەراست ؟ بەراست زوّر باشە ؟

به ٹی کولین رووی کردہ مارسا لی ی پرسی ؛

_ تو پیت وایه بریم ؟

_ به نیّ . به لام پیویسته بچیته دمرموه و رابکهیت و یاری بکهیت ، کوّاین . پاشان باش دربیت . کورین . پاشان باش دربیت . کوره که به هیّمنی یهوه ووتی :

_ كەواتە لەگەل مارى دەچمە دەرەوە . يەكسەر ھەستى بەخۇشھالى كرد .

_من زور باشم ۱ من زور باشم ۱ ماری پی ووت؛

_ نيْستا بنوو . حەزدمكەيت گۆرانىت بۆ بليم .

بەنى .

ماری دمستی گرت و گورانی بو گووت . کولین نووست .

She was tired, so she went to bed early. But in the middle of the night, she woke up. 'What's that noise?' she thought. Then she understood. 'It's Colin. He's crying really loudly.' She felt angry. 'Can't somebody stop him?' she thought.

Martha came into her room. 'Oh Mary!' she cried. 'It's Colin. Nobody can do anything with him. He likes you. Can you come and talk to him?'

Mary ran to Colin's room. She opened the door and ran to the bed. 'Stop it!' she shouted. 'I hate you! Everybody hates you! Why don't you die, you stupid thing!'

'I can't stop!' Colin cried. 'I can't!'

'Yes, you can,' shouted Mary.

'I'm going to be a hunchback!' Colin cried. 'I know I am! I felt my back and it's different.'

'Don't be stupid! Show it to me.'

'All right. You'll see!' Colin cried. He showed Mary his back. The girl looked at it carefully. His back was thin and weak but there was nothing wrong with it.

'You're not going to be a hunchback,' said Mary loudly. 'Your back is as good as mine.'

Colin smiled weakly. 'Really? Is it really all right?'

'Yes!'

Colin turned to Martha. 'Do you think I'll live?' he asked.

'Yes!' said Martha. 'But you have to go outside. You have to run and play, Colin. Then you'll be fine.'

'Then I'll go with Mary,' the boy said quietly. He felt happy suddenly. 'I'm all right!' he thought. 'I'm all right!'

'Now sleep,' said Mary.' Would you like me to sing to you?'

'Yes,' he said.

Mary took his hand and sang to him. Colin slept.

12 (ماري نهيني پهکه به کولين دهنيت)

سبهی بهیانی کهماری له خهوو ههستا روژیکی خوش بوو . وویستی بچینته دمرموه ، به لام چوو بو ژوورمکهی کولین . ووتی :

_ هاتیت ۱

كۆلىن زۇر ھىلاك دىياربوو. مارى دانىشت و ھەردوكىيان باسى دىكۆن و گياندارو

بالندمكانيان كرد كؤلين لني يرسى :-

_بهراستی دیکؤن دهتوانی نهگهل گیاندارهکاندا قسه بکات.

_پیْم وایه دەتوانیّ.نهو دەئیّ ھەموكەس دەتوانیّ بەلاّم پیْویستە سەرەتا ببینت بە ھاوریّ ئەگەلْ گیاندارمكاندا.

_حهز ددكهم هاوريم ههبيت، بهلام خهلكم خوش ناويت.

_تۆمنت خۇش ناويت؟

يهلى خوشم ناوييت

بین و بیزمر ستاف نهنی که من و نهو نهیهك دهچین ،نیمه زوّر نهگهن خهنکیدا روخوّش نین،رمنگه توش وابیت ماری بوّ خولهکیك بیری کردموه ووتی:-

_ئيستا من روخو تم كولين به هيمنيه وه ووتى :-

_ماری من دویننی زؤر بی به زهی بووم لهگهل دیکون و داوای لیبوردن نهکهم رقم لیی بوو لهبهر نهومی تو خوشت ویست . به لام من هه نه بووم ، دممهوی چاوم پیی بکهویت .

باشه، نهبهر نهومی نهو دمیهویت چاوی به تو بکهویت ، رمنگه بتوانی بیت و سبهینی چاوی بیت بکهویت. ماری دمستی کولینی گرت و نه سهرخو یی ووت : _

_ كۆلىن بەنيازى ئىننى يەكت يى بليم . تكايە بەكەس مەنى .

_ نا نا ، بەكەس 🕁 ئىم . مارى بەھىمنى ووتى ؛

_ گوێ بگره . دەرگاى بـاخچەنھێنى يەكەم دۈزى يەوە _ ھەروەھا كليلەكەشم دۈزيەوە .

_ ئۆو مارى 1 ئەتوانى بىبىنى ؟ دەمبەيت بۆ ئەوى ؟

به لَىٰ . ديكون يال به كورسيه كه تهوه دمنيت .

ماری بو کاتیکی دریّر باسی باخچه هنهیّنی یهکهی بو کرد . دوای نهو روزه دکتورهکهی کوّلین لهگهل خاتوو میدلوّکدا سهردانیان کرد . ییّ ی ووت :

_ تو دويني شهو نه خوش بوويت كوري خوم .

به لني ، به لأم نيستا باشترم . به نيازم بچم بؤ دمرموه و باخچه كان ببينم .

Chapter 12 Mary Tells Colin the Secret

It was a lovely day when Mary woke the next morning. She wanted to go outside, but she went to Colin's room.

- 'You came!' he cried. He looked very tired. Mary sat down and they talked about Dickon and his animals and birds.
  - *Can Dickon really talk to animals?* Colin asked.
- 'I think he can,' Mary answered. 'He says everybody can. But you have to be friends with the animals first.'
- 'I'd like to have friends,' Colin said sadly. 'But I don't like people.'
  - 'Don't you like me?' Mary asked him.
  - 'Yes, I do,' Colin answered.
- 'Ben Weatherstaff says that he and I are the same. We're not very nice to people. Perhaps you're the same,' said Mary. She thought for a minute. 'But I think I'm nicer now.'
- 'Mary,' Colin said quietly, 'I was unkind about Dickon yesterday and I'm sorry. I hated him because you liked him. But I was wrong. I want to meet him.'
- 'Good,' Mary answered, 'because he wants to meet you. Perhaps he can come and see you tomorrow.' She took Colin's hands. 'Colin,' she said slowly, 'I'm going to tell you a secret. Please don't tell anybody.'
  - 'No, no, I won't,' Colin answered.
- *Listen. I found the door to the secret garden and I found the key too,* Mary said quietly.
  - 'Oh Mary! Can I see it? Will you take me there?'
- 'Yes,' answered Mary. 'And Dickon will push your wheelchair.' She talked to him about the secret garden for a long time.

Later that day, Colin's doctor visited him with Mrs Medlock. 'So you were ill last night, my boy,' he said.

'Yes, but I'm better now,' Colin answered. 'I'm going to go outside and see the gardens.'

دكتۈرەكە دنخوش ديار نەبوو ووتى :

- _ ووريابه .
- _ مارى بهنيازه لهگه لمدا بيت و ديكون پال به كورسيه پيچكه داره كهمهوه دمنيت .
- _ نۆو دىكۆن . لەگەل دىكۆندا باش بە . لەگەل خاتوو مىدلۆك ژوورەكەي بە جى ھىشت . خاتوو مىدلۆك بە دكتۆرمكەي ووت:
  - _ (سۆزان ساوەربی) م بینی . دایکی مارسا هەفتەی رابردوو . باسی ماری و کۆلینم بۆ کرد و سۆزان ووتی ؛ _ منائەکان پێویستە لەگەڵ منائەکانی تر دابن . ماری بۆ کۆلین باش دەبیّ . رەنگە راست بکات .
    - _ به نیّ ، رِهنگه راست بکات . نهو شهوه کوّنین به باشی نووست . سبهی به یانی ماری رایکرد بوّ ژوورمکه به سهر سورمانه وه هاواری کرد ؛

_ دیکؤن دیت ۱

دەرگاكە كرايەوە و ديكۈن ھاتە ژوورەوە بالندەيەك لەسەر قۆلى بوو . كۆلىن دەمى داچەقاند: ئەوە لەسەر قۆلى من دادەنىشىت ؟ ديكۈن يېكەنى ووتى :

_ تو پیویسته ببیت به هاوری لهگه نیدا . هه ردوو کوره که به دریزایی نهو به یانییه قسه یان کرد. سه یری وینه ی رووه ک و گونه کانیان کرد. دیکون ووتی :

_نهم گولانه له باخچه نهینی یهکه دان. نهمانهش.

_ بەنيازم بيان بينم . ديكۆن ييكەنى .

13 (كۆلىن باخچە نهينى يەكە دەبينى)

روژی دوای تر خور هه تاو بوو ، گهرم بوو . کولین قسهی بو خاتوو میدلوك كرد :

_ من دەچمە دەر نامەنت كەس ئە باخچەكاندا ببينم .

_ بەلىٰ گەورەم .

خزمه تکاریک کوئینی برد بو قاتی خوارموه و نهسهر کورسیه پیچکه دارمکهی داینا نه دمرموهی خانوهکه .

كونين يي ي ووت:

ئيستا دەتوانىت برۇيت .

خزمهتکارهکه گهرایهوه بو ژوورموه . دیکون پائی به کورسیهکهوه ناو ماری به دوایاندا روشت . کهسیان له باخچهکاندا نهدی . به لام پیش نهوهی بچن بو ناو باخچه نهیینی یهکه ، ماوهیهکی زور پیاسهیان کرد . ماری ووتی : The doctor did not look happy. 'Be careful,' he said.

'Mary's going to come with me, said Colin. And Dickon will push my wheelchair.'

'Oh, Dickon!' said the doctor. 'You'll be all right with Dickon.'
He left the room with Mrs Medlock. 'I saw Susan Sowerby,
Dickon's mother, last week,' Mrs Medlock said. 'I told her about
Mary and Colin. Susan said, "Children have to be with other
children. Mary will be good for Colin." Perhaps she's right.'

'Yes, perhaps she is right,' said the doctor.

Colin slept well that night. The next morning Mary ran into the room. 'Dickon's coming!' she cried excitedly.

The door opened and Dickon came in. There was a bird on his arm. Colin's mouth fell open.

'Will it sit on my arm?' cried Colin.

Dickon laughed. 'You have to be friends with it,' he said.

The two boys talked all morning. They looked at pictures of plants and flowers.

'These flowers are in the secret garden,' Dickon said. 'And these.'

'I'm going to see them!' cried Colin. Dickon smiled.

Chapter 13 Colin Sees the Secret Garden

The next day was sunny and warm. Colin spoke to Mrs Medlock. 'I'm going outside. I don't want to see anybody in the gardens.'

'Yes, sir,' Mrs Medlock answered.

A servant carried Colin downstairs and put him in his wheelchair outside the house.

'You can go now,' Colin said.

The servant went back inside. Dickon pushed Colin's wheelchair, and Mary walked next to them. They saw nobody in the gardens. But they walked round for a long time before they went into the secret garden.

```
_ ئەمە _ نەمە دەرگاكەيە 1 ديكۈن بە خيرايى پال بە كورسيەكەوە بنى بۈ ژوورموە 1
ئە ناو باخچەكەدا كۈنىن چاوى گيراو بۈ چەند خولەكىك ھىچى نە گووت .
```

نیستا ههموو شته کان سهورن و نه ههموو لایه کیه وه گونی نی بوو . خوره که نهسه ر دهم و چاوه باریکه که کونین روز گهرم بوو . هاواری کرد :

_ نؤو . جوانه ۱ باشتر دهبم ۱ نهو پاش نیوهروئیه کوّلین پیّ کهنی و قسهی کرد . ههستی به باشتر بوون دهکرد . دیکوّن و ماری به خاکهنازهکانیان کاریان دهکرد و کوّلین له رُیّرداریّکی میوهدا دانیشت بوو لهسهر کورسیه پیّچهکهدارهکهی . لهناکاو کوّلین ووتی ؛ __نهو دارهی نهویّ زوّر داریّکی بهتهمهنه .

دیکون به هیمنی یهوه ووتی :

_ بەڭىٰ . ئەيوويست باسى بكات . ئەناكاو بولبولەكە ھەئفرى بۇ ناو باخچەكە . دىكۈن ھاوارى كرد؛

_ سەيركەن بولبولەكە لەونيە.

_ لهکویکوَنین سهری هه نبری و بانندهکهی به دی کرد. پاشان دهستی کرد به پیکه نین دره خته که درد به پیکه نین دره خته کهی که و ته و با نام که نین دره خته که در بازی که و ته و با نام که در در بازی که و ته و بازی سه بری بولبوله کهی کردو بازی که و ته و بازی سه بری بولبوله کهی کردو بازی که و ته و با نام که نام

_جادوو لهم باخ _ _هدا ههیه . نهزانم لی یهتی . جادووهکه بولبولهکهی نارد . کوّلین نیّستا بیرله دارهکه ناکاتهوه . کوّلین ووتی :

_ بەنيازم ھەموو رۆژىك بىم بۇ ئىرە .

ديكون ووتى :

_ بەئىٰ ، تۆ قاچت ھەيە ، پيويستە بە ھيز تريان بكەيت . كۆئين بيكەنى ، مارى دىرىكردەود :

_ پیِّم وایه دیکون جادوو دمکات . بهنیازم جادوو له کوّلین بکات و کوّلین باشتر دمبیّت . نزیکی نیّواره بوو باخچهکه هیِّمن و بیّ دمنگ بوو له ناکاو کوّلین هاواری کرد :

_ نهو پياوه کی په ؟

ماری و دیکوّن ئاورپیان دایهوه بین ویزمر ستافی لیّ بوو . سهریان لهسهر دیوارمکهوه بهدی کرد پیاوه پیرمکه زوّر تورِه دیار بوو. نهیتوانی کوّنین و دیکوّن بهدی بکات ، تهنها ماری . قیژاندی: _ چوّن هاتیته ناو باخچهکهوه ، توّ کچیّکی خرا پی ؟

_ بولبولهکه دمرگاکهی پیشاندام . کوّلین به دیکونی ووت :

_ بم به بونهوی .

'This - this is the door! Push the wheelchair inside quickly, Dickon!' Mary cried.

Inside the garden, Colin looked round and said nothing for some minutes. Everything was green now and there were flowers everywhere. The sun was warm on Colin's thin face. 'Oh,' he cried, 'it's beautiful! I'm going to get well!'

That afternoon, Colin laughed and talked. He began to feel better. Dickon and Mary worked with their spades, and Colin sat under a fruit tree in his wheelchair.

'That's a very old tree over there,' Colin said suddenly.

'Yes,' said Dickon quietly. He did not want to talk about it. Suddenly the robin flew into the garden. 'Look, there's the robin!' Dickon cried.

'Where?' asked Colin. He looked up and saw the little bird. Then he laughed and forgot about the tree.

Mary looked at the robin and thought, 'There's magic in this garden. I know there is. The magic sent the robin. Colin won't think about the tree now.'

'I'm going to come here every day,' Colin said.

'Yes,' said Dickon. 'In a short time, you'll walk and use a spade too.'

'Walk!' said Colin. 'Use a spade! Will 1?'

'Yes,' said Dickon. 'You've got legs. You have to make them strong.'
Colin smiled. Mary thought, 'I think Dickon makes magic.
He's going to make magic for Colin, and Colin will get better.'

It was nearly evening and the garden was very quiet. Suddenly Colin cried. 'Who's that man?'

Mary and Dickon turned round and there was Ben Weatherstaff. They could see his head over the top of the wall. The old man looked very angry. He could not see Colin and Dickon, only Mary.

'How did you get into the garden, you bad girl?' he shouted.

'The robin showed me the door,' Mary answered.

'Take me there,' Colin said to Dickon.

```
دیکون کورسیه پیچکه دارهکهی نزیکتر خستهوه له بین . کاتیک کهبین کولینی بینی دمم، کرایهوه . کولین لی ی پرسی :
```

_ من دمناسیت ؟ بین به هواشی ودلامی دایهوه :

به نی تو کوری به ریز (کرافیت) یت ، چون هاتیته نیره ؟ تو پشت کومیت ۱

كۆلىن بەدەنگىكى بەرز ووتى : _ من يشت كۆم نىم ! مارى قىۋاندى :

_ نه خیر نه و پشت کوم نی په . من پشتی نه وم بینی و زور باشه .

كۆلىن بە دىكۆنى ووت :

_ يارمه تيم بده نهمه وينت هه ستم . ديكون فتولى گرت و كوره كه نه سهر خو هه ستايه سهريي . زمعيف دياريو ، به لام زور دريژ ووتي :

_ نیستا _ سهیرم بحه بین ۱ من یشت کومم ؟

بو خوله كيك بين نه يتوانى قسه بكات ياشان ووتى :

_ نه خير ، تو پشت كوم نيت ، تو زور زه عيفيت ، به لام تو باشيت .

كۆلىن ھاوارى كرد:

_ ومره بو ناو باخهکه . ماری دمرگاکهی کردموه . بین نهسهر دیوارمکه دابهزی . کونین ووتی : دیکون ....مهویت بچمه سهر نهو داره .

بهدەستى قۇڭى دىكۇنى گرت و ئەسەر خۇ چووە سەردارەكە . كەبين ئە دەرگاكە ھاتە ژوورەوە كۆئىن ووتى :

سهیرکه ۱ من پشت کومم ؟

_ نەخير تۈ پشت كۆم نيت .

_ کوی بگره ۱ ٔ خچه یه نهینی یه الای کهس باسی مهکه اتو دمتوانی ههندی کات بنیت و یارمه تیمان بدهیت _ سویاست نه کهم ابین یی که نی

14 (جادوودكه له باخچهكهدا)

كاتى كە كۆلىن گەراپەوە بۇ خانووەكە . دكتۆرەكەي سەردانى كرد پى ى ووت :

_ ماوەيەكى زۈرىشە ئە دەرەوەيت .

_ به لأم من هيلاك نيم . من ههست به باشتر بوون ئهكهم و سبهيني بهنيازم ههموو روژدكه له ددردوه بمينمهود .

دکتورهکه نهمهی پی باش نه بوو ، پاشان ژوورهکهی به جی هیشت ، ماری ووتی : نوو تو زور له گهل دکتورهکه تدا باش نیت Dickon pushed the wheelchair nearer Ben Weatherstaff. When Ben saw Colin, his mouth fell open.

'Do you know me?' Colin asked him.

'Yes, you're Mr Craven's son,' Ben answered slowly. 'How did you get in here? You're a hunchback!'

'I'm not a hunchback!' Colin said loudly.

'No, he's not!' Mary shouted. 'I saw his back and it's fine.'

'Help me, I want to stand,' Colin said to Dickon. Dickon took Colin's arm, and slowly the boy stood up. He looked thin but very tall. 'Now – look at me, Ben Weatherstaff!' he cried. 'Am I a hunchback?'

For a minute Ben could not speak. Then he said, 'No, you're not a hunchback. You're very thin, but you're fine.'

'Come into the garden,' Colin cried. 'Mary will open the door.'

'Yes, sir,' said Ben, and he climbed down from the wall.

'Dickon!' Colin said, 'I'm going to walk to that tree.' With his hand on Dickon's arm, the boy walked slowly to the tree. When Ben came through the door, Colin cried, 'Look! Am I a hunchback?'

'No, you're not,' the old man said again.

'Listen!' the boy said. 'This garden's a secret. Don't tell anybody about it. You can come sometimes and help.'

'Thank you,' Ben Weatherstaff said, and he smiled.

Chapter 14 The Magic in the Garden

When Colin went back into the house, his doctor visited him. 'You were outside too long,' he said.

'But I'm not tired,' answered Colin. 'I feel better and tomorrow I'm going to stay outside all day.'

The doctor did not look happy about this.

After he left the room, Mary said, 'You aren't very nice to your doctor.'

the Secret Garden 71

كۆلىن بىرى لەمە كردموه . ووتى :

تو راست دمكهيت . من زور بي به زميم له كه ل خه لكدا . هه ول دمدهم باشتر بم .

_ باشه . باخچهکه یارمه تیت نه دات . پیم وایه جادوو نه باخچه که دایه . تو خوشحال دمیت نه وی و فیر دهبیت دنسوز بیت .

ئهو بههاروو هاوینه به راستی جادوو له باخچهکهدا بو . زوّر زوّر جوان گهشهی دمکرد . گوئی رمنگاو رمنگی تیا بوو ههرومها گوئه باخهکانیش بهههموولایهکدا سهر کهوتبوون . بین به کوئینی ووت :

_ دایکت نهو گولانهی خوش دمویست .

كۆلىن ھاوارى كرد

_ جادووهکه به هیزترم دهکات به نیاز نیم به دکتورهکهم نیم ، کاتیک پی ی ده نیم به دراستی بتوانم به باشی رابکهم و کهباوکم هاته وه دهچم بو ژوورهکهی ، دهنیم ،

_ ئەوەتا من ، من زۆر باشم و دەبم بە پياويكى دئخۇش و بەھيز .

ماری پی کهنی و هاواری کرد ؛ _ناتوانم چاوبروان بکهم ۱

_ ئيستا زؤر دەخۇم . خزمەنكارەكان دەزانن من باشتر دەبم .

دیکون باسی باخچه نهینی یهکه و کولینی بو دایکی کرد . دایکی زور خوشحال بوو پرسیاریکی زوری کرد . دیکون باسی کیشهی کولینی لهگهل خوراکدا بو کرد . Colin thought about this. 'You're right,' he said. 'I can be very unkind to people. I'll try to be nicer.'

'Good,' said Mary. 'The garden will help you. I think there's magic in the garden. You'll be happy there and you'll learn to be kind.'

٠

That spring and summer there really was magic in the garden. It grew more and more beautiful. There were flowers of all colours and the roses climbed everywhere.

'Your mother loved those flowers,' Ben Wetherstaff told Colin.

The children went to the garden nearly every day. Dickon often brought his animals and birds, and the children played with them. Colin grew stronger and happier. One day he took a spade and he started to dig. He only worked for five minutes. But each day he worked for a longer time. One afternoon he walked round the garden. Dickon and Mary walked next to him and the robin sang in a tree.

'The magic is making me strong!' Colin cried. I'm not going to tell the doctor,' he said. I'll only tell him when I can run really well. And when my father comes home, I'll walk into his room. I'll say, "Here I am. I'm very well and I'm going to be a strong, happy man."

Mary laughed. 'I can't wait!' she cried.

There was only one problem. Because Colin was often outside, he was always hungry.

'I'm eating more now,' he told Mary. 'The servants will know I'm getting better.'

•

Dickon told his mother about the secret garden and Colin. She was very interested and asked a lot of questions. He told her about Colin's problem with food.

74 باخچه نهینیهکه

the Secret Garden 75

```
خاتوء ساومربی بیکهنی ووتی :
```

_ سەيرە ، كوردكه خواردن ناخوات ، بهلام قەلەوتر دىبى ؛ پاشان بە كۆلىنى ووت ؛

_ تَوْ رَوْرَ بِهِ هِيْرِتْرِ دِيارِيتَ . بِاوكتْ رَوْر خَوْشْحَالُ دَمِينَ كَاتَيْكَ كَهُ كُونِي لَهُمه بِيْتَ .

نا ، پئى ى مەنئى (جاريكى تر نەخۇش دەكەومەوە (دەست بەجى دكتۇرەكە ووتى : زۇر چاكە ئىمە يى ئالىن

كاتيك كه بهجي ي هيشت ، كونين سهيري وينهكهي دايكي كرد . به ماري ووت:

به ني وابزانم دهيه ويت دنخوش بيت .

_نهوه كى يه ؛ ديكون بهسهر چيمهنهكهدا راى كرد و هاوارى كرد ؛

_ ئەود دايەيە ؛ تۆ ويستت چاوت پى بكەويت ، ئە بەر ئەوە باسى باخچە نهيننى يەكەم بۆ كرد . كۆئىن چوودلاى خاتوو ساومربى ووتى :

_ چۆنىت خاتور ساوىربى ؟

چاوهکانی کولیز 🍐 گهوره بوون له رووخساریدا .

_ نؤم کوری نازیر ۱

_ تَوْ بِيْتَ وَايِهُ بِـاوكُم مَنَى خَوْشُ بِوَوِيْتَ ؟ مَنْ نَيْسَتَا بِهَهَيْرَ تَرُو بِـاشَتَرَم ، بِهَلأَم رِمَنگه مَنَى خَوْشُ نَهُويْتَ .

_ بیٰ کومان . رووی کرده ماری و پیٰ ی ووت :

_ تو کچیکی جوانیت ماری .

ماری پیکهنی منانهکان خاتوو ساوهبیان بهناو باخچهکهدا گیرا . کولین و ماری دایکی دیکونیان نهدهناسی ، بهلام خوشیان دوویست. خواردنی یی بوو

Mrs Sowerby laughed. 'I've got an idea,' she said. 'Colin and Mary can give me money. Then I'll give you food for them.'

It was a wonderful idea. Each day Dickon came with bread, cake and milk. The food was good and they all ate it. After that, Colin did not want to eat much in the house.

His doctor could not understand it. 'It's strange,' he said to Mrs Medlock. 'The boy isn't eating, but he's getting fatter!'

'You're looking much stronger', he said to Colin. 'Your father will be very happy when he hears about this,' said the doctor.

'No, don't tell him!' cried Colin. 'I'll get ill again!'

'All right,' said the doctor quickly. 'We won't tell him.'

When he left, Colin looked at the picture of his mother.

'I never wanted to look at her picture before,' he told Mary.
'But now I like it. I think she wants me to be happy.'

Mary looked at the picture. 'Yes, I think she does.'

•

The three children and Ben were in the secret garden one morning, when suddenly the door opened. A woman with a very kind face stood there. She smiled at the children.

'Who is it?' Colin cried.

Dickon ran across the grass.

'It's mother!' he shouted. 'You wanted to meet her, so I told her about the secret garden.'

Colin went to Mrs Sowe.by. 'Hello, Mrs Sowerby,' he said. His eyes were very big in his face.

'Oh, dear boy!' Mrs Sowerby said.

'Do you think my father will like me?' Colin asked her. 'I'm strong and well now, but perhaps he won't like me.'

'Of course he will,' Mrs Sowerby answered. She turned to Mary. 'You're a pretty girl, Mary,' she said. Mary laughed.

The children took Mrs Sowerby round the garden. Colin and Mary did not know Dickon's mother, but they loved her. She had

له ژیّر دارمکاندا دانیشتن و خواردیان . منالهکان باسی جادوومکهیان بو کرد له ناو باخعهکددا .

_ بی گومان لیّره جادووی لیّیه، به لأم ناویکی جیاوازم پی یه بو نهمه ، بومن ، نهوهیه گیا و دار و گونه کانن . شته سهوزه کان آریانه !

له كوتايي به ياني يهكي خوشدا . كولين به هيمني يهوه ووتي :

_ توْ پِیْتَ وایه کهی باوکم دهگهزینتهوه بوْ مالهوه ، خاتوو ساومربی ؟ ییْم وانیه زوْر بخایهنیْت ،کولین .

كۈنىن بە چاونكى پر خۇشەو وويسىتى يەوە سەيرى كرد ينى ووت :

_ حهر دمكهم تو ببيت به دايكي من

خاتوو ساومربی له باوهشی کرد و ووتی :

_ دایکت لیرمیه . من دمزانم و باوکت دمگهریتهوه بولات .

15 (له باخچه کهدا)

کاتیک که تو بیر له دلته نگی یان شته بی یه زهیه یی یه کان دهکه یته وه ، بو تو خرا په . له هندستان ماری خه لکی خوش نه دمویست _ هیچ شتیکی خوش نه دمویست ۱ بویه نه خوش و بیتاذ _ بوو . پاشان هات بو (یورک شیر) . له وی بیری له باخچه نهینی یه کان و بولبووله که و دیکون و زه لکاوه که ده کردموه . نیستا کچیکی جوان بوو . روخوش تر و دل خوش تربوو .

کۆلین به ههمان شیّوه بوو . پیّش نهوهی چاوی بهماری بکهویّت ، تهنها بیری له پشتی . دمکردموه .

به لأم ئيستا بـ الورى نوى كانى و باخچه نهينى يهكه دمكاتهوه ، ههرومها بير له شته خوشهكان دمكاتهوه . بويه كهسيكى دلخوش بوو .

باوکی کؤلین (ئارچیبائد کرافیت) به دیْژایی به هار و هاوین له مال نه بوو . سه ردانی جوانترین شویْنی کرد له نهوروو پا . هیچ کاتیْك یارمه تی نه دا . ته نها بیری له ژنه مردوه کهی ده کرده و .

روژیکیان نه دمشته کانی ئووسترانیا بوو . هیلاك بوو و نهسهر چیمه نه که دانیشت . نه هموولایه کیه وه گونی نی بوو و زور هیمن و بی دمنگ بوو . بو ماومیه کی زور دریژ نه گونه کان راما ههموو شته کان هیمن ترو هیمن تر بوو . بیری کردموه :

_ شتیکم به سهر دینت . چی یه؟ ههست نه کهم _ ههست نه کهم جاریکی تر دنخوشم ۱

food. They sat down under the trees and ate. The children told her about the magic in the garden.

'Of course there's magic here,' said Mrs Sowerby. 'But I have a different name for it. For me, it's plants and trees and flowers. It's green things — it's life!'

At the end of a happy morning, Colin said quietly, 'When do you think my father will come home, Mrs Sowerby?'

'I don't think it will be long, Colin,' she answered.

Colin looked at her with love in his eyes. 'I'd like you to be my mother,' he said.

Mrs Sowerby took him in her arms. 'Your mother's here. I know she is,' she said. 'And your father will come back to you.'

Chapter 15 In the Garden

When you think sad or unkind things, it is bad for you. In India, Mary did not like people – she did not like anything! So she was ill and cross. Then she came to Yorkshire. There she thought about secret gardens and robins, about Dickon and the moor. She was a pretty child now, and she was nicer and happier.

It was the same with Colin. Before he met Mary, he thought only about his back. But now he thought about his new friends and the secret garden. He thought about happy things and so he was a happy person.

Colin's father, Archibald Craven, was away all spring and summer. He visited the most beautiful places in Europe. Nothing helped him. He thought only of his dead wife.

One day, he was in the Austrian mountains. He was tired and he sat down on the grass. There were blue flowers everywhere and it was very quiet. He looked at the flowers for a long, long time. Everything got quieter and quieter. 'Something is happening to me,' he thought. 'What is it? I feel – I feel happy again!'

نهو شهوه بو ماوهیهکی دریژ نووست له خهویدا گوی ی لهدهنگی ژنه مردوه کهی بوو دهیگووت: _ نارچی ، نارچی (

_ له کوێی نازیزهکهم ؟

که به یانی له خه و ههستا ، روژیکی جوان بوو بیری دمکردهوه

_ له باخچه که دا . دمیگووت ((له باخچه که دا)) به لأم من کلیله که م فریدا (

خزمه تكاريك هات نامه يهكى يي بوو له (سؤزان ساومربي))يهوه هاتبوو نوسيبووي:

_تكايه ومرموه بو مالهوه بهريز كرافيت زور گرنگه خيزانهكه ت حهزدهكات تو

نهگهريتهوه بومانهوه بهريز كرافيت به ووريايي يهوه نامهكهي خويندموه.

_دەگەرىمەوە ئەمرۇ ئىرە بە جى دىلم.

له گهشته که دا به رمو پورك شير بيرى له كولين دهكر دموه:

_ من باوکیکی خرا پم . کورهکهم دهسال دهبیت ، به لأم درهنگییشه؟ نه توانم یارمه تی بدهم ؟ کاتیک که گهیشته مانهوه خاتوو میدلوک هات بو بینینی . یه کهم پرسیار نهوه بوو : کولین چونه؟

به هيواشي خاتوو ميدلوك وهلامي دايهوه :

_ نهو (((نهو ج اوازه))) . زور سهیره . قهنهو تره ، بهنام خواردن زور ناخوات . به کورسیهکهی ههموو روژنِک دهچینه دمرموه بو ناو باخچهکان . خاتوو ماری وکورهکهی سوزان ساومربی دهییهن .

_ ئيستا له كويٰ په ؟

_ گهورهم له باخچهکهدایه . نهو ههمیشه له باخچهکه دایه . خاتوو میدلوّك ژوورهکهی به به باخچه که دایه . خاتوو میدلوّك ژوورهکهی به جی هیشت و ۱۰ ٪ کرافیت جاریّکی تر و جاریّکی تر ووشهکانی دووباره کردموه : _ له باخچه که .. ۱ چووه دمرموه بوّ ناو باخچهکان و لهسهرخوّ به ناویاندا پیاسهی کرد . بیری کردموه :

_ کلیله که له کوی یه من فریم داوه نهتوانم دمرگاکه بدوزمهوه ، به لام دمتوانم کلیله کان بدوزمهوه ، به لام دمتوانم کلیله کان بدوزمهوه ؟ چووه لای دیواری باخچه نهینی یه کهو دمرگاکه ی دوزیهوه پاشان و مستاو گوی ی گرت توانی گوی ی له دمنگه دمنگ بیت له ناوباخچه که دا ۱ به لام بوچی ؟ کهس چووه ته ناو نهم باخچه یه وه ۱ له ناکاو دمرگاکه کرایه وه و کوریک و کچیک رایان کرده دمرموه کوره که زور به خیرایی رای دمکرد به ریز کرافیتی به دی نه کرد و رای کرده ژیر بانی یه وه

That night, he slept for a long time. In his sleep, he heard his dead wife's voice. 'Archie, Archie!' she said.

'Where are you, my dear?' he asked.

'In the garden,' she answered, 'in the garden.'

When he woke the next morning, it was a beautiful day. 'In the garden,' he thought. 'She said, "In the garden." But I threw away the key!'

A servant came in with a letter. It was from Susan Sowerby. She wrote: 'Please come home, Mr Craven. It's very important. Your wife would like you to come home.'

Mr Craven read the letter carefully. 'I will go back,' he thought. 'I'll leave today.'

On the journey back to Yorkshire, he thought about Colin. 'I'm a'bad father,' he thought. 'My son is ten years old. But is it too late? Can I help him?'

When he arrived at the house, Mrs Medlock came to see him. His first question was, 'How's Colin?'

'He's ... he's different.' Mrs Medlock answered slowly. 'It's very strange. He's fatter, but he doesn't eat much. He goes out into the gardens every day in his chair. Miss Mary and Susan Sowerby's boy take him.'

'Where is he now?' Mr Craven asked.

'In the garden, sir. He's always in the garden.'

Mrs Medlock left the room and Mr Craven repeated the words again and again: 'In the garden!'

He went out into the gardens and walked slowly through them. 'Where's the key?' he thought. 'I threw it away. I can find the door, but can I find the key?'

He came to the secret garden wall and found the door. Then he stopped and listened. He could hear voices inside the garden! But why? Nobody went into this garden!

Suddenly the door opened and a boy and a girl ran out. The boy ran out very fast. He didn't see Mr Craven, and he ran into بهریز کرافیت سهیری کرد . کوریکی بالابهرزو قری رهش و چاوهکانی گهوره و خوله میشی بوون _ کیٰ _ چی_ کیٰ؟ کورهکه ووتی ۱

_ باوكه من كۆلىنم .

بو خوله كيك باوكى نه يتوانى قسه بكات . پاشان به هيمنى يهوه ووتى :

_ له باخچه که دا ، له باخچه که دا ؛ خيرا کونين ووتى :

_ به لَیٰ من باشترم به هوی باخچه که وه و هه رومها به هوی ماری و دیکون و جادووه که وه .

كەس ئازانىٰ من باشترم . دەمەوپت تۆ يەكەم كەس بىت بزانىت . جارىكى تىر بەرىز

كرافيت نهيتوانيهوه قسه بكات . كورهكهي دنخوش و باش بوو ۱ نهمه باشترين شت بوو له

جیهاندا ۱ کولین هاواری کرد:

_ من باشم و دهژیم ، باوکه ۱

بەريز كرافيتقونى كورمكەي گرت و پي ووت :

_ بمبه بو ناو باخچهکه .

كۆلىن بردى بۆ ناوى . ئىستا پايز بوو . ھەموو لايەكەوە گونە پايزىيەكانى لى بوو . گونە باخەكان بە سەر دارەكاندا سەركەوتبوون ھەروەھا بەسەر دىوارەكاندا . بەريز

کرافیت هاواری

_جوانه ۱ به لأم بوْچی ؟ منپیْش دمسال تهمهویهر باخچهکهم داخست . بوْچی شتهکان ته ناو نه چوون ؟

نهسهر چیمهنهکه دانیشتن و کولین باسی چیروکی باخچه نهینیهکهی بوکرد . باسی بولبونهکهو بین و گیاندارمکان و جادوومکهی بو کرد پاشان ووتی ۱

_ نامهویّت نه و تر ببیّت به نهیّنی . من ههرگیز جاریکی تر ناچمهوه ناو نهو کورسیه ینچکه داره نهگه ی نودا دهگهریمهوه بو مالهوه ، باوکه .

وای کرد . بین ویزمرستاف له په نجه ره یه کدا بوو بانگی خزمه تکار مکانی تری کرد ووتی : _ سهیرکهن (نهوه کی یه به چیمه نه که دا دیّت ؟

خزمه تکاره بو لای په نجه رمکان رایان کرد . خاتوو مید نوك دمستی راومشاند هاواری کرد:

_ ئۆو ؛ مەحائە؛ كورنكى بالأ بەرزى بەھنىز بەچىمەنەكەد؛ ھات زەردەخەنە يەك بە روخسارىيەوە بوو ئەوە كۆلىن كرافىت بوو ؛

كۆتايى

his arms. Mr Craven looked at him. He was a tall boy with dark hair and big, grey eyes.

'Who - what - who?' cried Mr Craven.

'Father, I'm Colin,' the boy said.

For a minute his father could not speak. Then he said quietly, 'In the garden, in the garden!'

'Yes,' Colin said quickly. 'I'm better because of the garden. And because of Mary and Dickon and the magic. Nobody knows I'm better. I wanted you to know first.'

Again, Mr Craven could not speak. His son was happy and well! This was the best thing in the world!

'I'm well and I'm going to live, father!' Colin cried.

Mr Craven took his son's arm. 'Take me into the garden,' he said.

So Colin took him in. It was autumn now, and there were autumn colours everywhere. Roses climbed over the trees and the walls.

'It's beautiful!' cried Mr Craven. 'But why? I shut the garden ten years ago. Why isn't everything dead?'

They sat down on the grass, and Colin told his father the story of the secret garden. He told him about the robin, Ben Weatherstaff, the animals and the magic. Then he said, 'I don't want it to be a secret any more. I'm never going to get into that chair again. I'll walk back to the house with you, father.'

And he did. Ben Weatherstaff was at a window and he called the other servants. 'Look!' he said. 'Who do you think is coming across the grass?'

The servants ran to the windows. Mrs Medlock threw up her hands. 'Oh!' she cried. 'It's not possible!'

A tall, strong boy came across the grass. There was a happy smile on his face. It was Colin Craven!